

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): May I know Sir whether any change in the pay of the officers now in the State had been effected after the advent of the present Commissioner of Police?

Khan Sahib Y. Muhamad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): The change was not exactly in the scale of pay. The pay is the same. Certain allowances are granted and certain readjustments are made in the number of places in the various grades.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): May I know the numbers in the various grades in the Police Constabulary force?

Khan Sahib Y. Muhamad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): There are three grades; the first grade Rs. 16; second Rs. 14 and third Rs. 12.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): What is the number in each of the cadre?

Khan Sahib Y. Muhamad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): It was previously 79 in the first, 127 in the second and 278 in the third grade. After the readjustment, the first grade was raised to 150 from 79; the second from 127 to 134, and the third was reduced from 278 to 200.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Can the Commissioner of Police find his way to reduce further the numbers in the lowest grade?

Khan Sahib Y. Muhamad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): It will be very disproportionate. There is no reason for further reduction. A large number of the present men consists of new recruits. There is no point in further reducing that number. They are men with very short service. They cannot expect to get the second grade.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Can the Government consider the question of further readjustment of cadres 1 and 2.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): This adjustment was made after due consideration and it is not yet time for any reconsideration now.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Has the Commissioner of Police in mind in the early stages of reorganisation any scheme for raising the pay of the Division Inspectors?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur (Commissioner of Police): There is no such proposal now under consideration.

The Cochin Verumpattamdars' Bill (cont.)

Mr. President: The deputy President ^{has} given the following ruling in which I concur on the point raised by Mr. P. Kumaran Ezhuthassan yesterday regarding Amendment No. 16.

"The House rejected amendment No. 7 tabled by Mr. Ezhuthassan not because the principle involved in it was not comprehensive enough, but because the House was not prepared to concede the principle even to that restricted extent. Amendment No. 16 tabled by Mr. Iyyu seeks to commit the House to the same principle to a wider extent. In so far as the acceptance of this amendment would involve the reversal of the decision already given by the House on amendment No. 7, it is not in order and I disallow it."

Mr. M. K. Devassy (Adur): Yesterday, I was raising a point of order. I would like to have a piece of information whether Government has any objection in putting to vote clause 1 of the amendment separately.

***Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General):** We are prepared to leave it to the decision of the House. If the House express its desire, I won't stand in the way. I said yesterday that that question must be considered separately, because on account of disagreement on that issue there is to be a voting of all the clauses. Some of the clauses will be inoperative and the House will have to express its view. We will adopt a neutral attitude.

Mr. M. K. Devassy (Adur): If they are going to be put together, I need a point of order.

*Speech not corrected by the hon'ble member.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): How does the Hon'ble the Advocate General propose to ascertain the view of the house, except by mutual agreement?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate General): I do not know whether there is any contrary notion.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Can we discuss the desirability or otherwise of retaining the clause except by mutual agreement?

Mr. President: We will have the discussion together and put them separately to vote. Otherwise it will create greater delay.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): It should not be in the attitude that if we want to have payment in-kind, we should have to concede by mutual agreement.

Mr. M. K. Devassy (Adur): That is what is meant by putting to vote separately. The matter is clear, I suppose.

***Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi):** I oppose the motion, both the agreement, the first part and the second part. I take the first part. To my mind there is no difference between this and the original provision. The original provision "Subject to any remission, etc., the pattam payable shall not be enhanced on any account whatsoever." Now what is the meaning of enhancing the pattam payable according to the contract of tenancy, and in future years there is another contract of tenancy and you can decrease or enhance. These two are the same. What is prohibited is that there shall not be one side increase because there is the new contract. Therefore, there is no difference between the new amendment and the old one. To my mind both are the same.

Then I come to the second portion and that is the most important portion. I strongly oppose the portion regarding the payment of pattam in cocoanuts at this stage. I regret very much to note the two Hon'ble Members for Kunnamkulam and Vadakkanchery have come to conclusions without hearing the members who are residing in the Cochin Kanayannur Taluk. This provision vitally affects the tenants of the Cochin-Kanayannur Taluk. People of Vadakkancheri and Kunnamkulam have no cocoanut gardens. We should be given an opportunity to discuss our case. You want to bargain. You say, support this and we will support you. You say that you are representing the tenants' case. If you want to have a special enactment for Kunnamkulam and Vadakkancheri, have it. Don't try to spoil the law. We want to have a general law for the Cochin State as a whole. The population of the Cochin Kanayannur taluk is four lakhs while that of the Talapalli taluk is only two lakhs. Most of the people are agriculturists and tenants and most of the lands here are cocoanut gardens. Our opinion should be given greater consideration than the opinion of those gentlemen from the north. With these preliminary observations, I come to the main point. Our friends are very much ignorant. I do not attribute any motive. They are honestly ignorant of the conditions of the tenants. It is my duty to place all facts in my possession before the House so that they may understand the position. I may at the very outset submit that almost all the lands of Cochin-Kanayannur taluk belong to some big jennies, first Paliath, second Cheranellur Swaroopam, Ernakulam and Cochin Thirumala Devaswams, Sri Varaha Devaswom and the Jewish Synagogue, the V. T. K. Estate and the Special Palace. Now, so far as these jennies are concerned they never evict the tenants. If you leave arrears, there is the Revenue Recovery Act and the tenants lose the rights and the fundamental object of this Bill now under consideration as I understand it is, in one sentence, if you pay the pattam regularly, you will not be evicted. So far as the tenants of the Cochin Kanayannur taluk are concerned, they are unaffected. Their grievance is they should be given fixity of tenure at a fair pattam. According to the present pattam if they are given fixity of tenure they are not benefited. So they are to be benefited a fair pattam should be fixed. There is the fair pattam. That is the next question to be considered. And before considering that subject, I may say that I oppose this amendment on the ground that it is virtually an enhancement of the pattam. You were correctly developing the idea that the pattam fixed in the contract will not be enhanced or reduced. After one year we come to the second stage where it is converted into cocoanut which I am going to show presently is virtually enhancing the pattam. For considering the fair pattam, I think it is necessary to go into income, etc. of the cocoanut garden and I have got excellent records on the subject. I shall give some extracts from a memorial submitted to the Paliath Valia Achan by the kudiyaans. Here you get a good number of facts to arrive at what is called

*Speech not corrected by the hon'ble member.

fair pattam. I may also inform this House that this memorial was presented in the year 1110 and there was a deputation waiting upon the then Diwan and I may also state that the present Advocate-General was one of the members of the deputation. I shall just read out the names of the members: Messrs. Ambadi Sankara Menon, M. Sivarama Menon, Puthethath Raman Menon, A. V. Moothedan, K. Ayyappan, K. M. Kunji Moideen. They waited on deputation on Sir Shanmukham Chetty and a settlement was effected. Now the Advocate-General will have to say another thing because he is speaking as a government spokesman. But in his heart of hearts, he will agree with us.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Let us not dissect the hearts of the government servants.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I shall just glance through this long memorial. Their first grievance is they are ancient tenants. Their tenancy existed before 902, nearly one century before and there have been various renewals (polichezhuthus). There was a renewal in 1046, another in 1075, then in 1087 and another in 1092, and at every renewal, the pattam is enhanced. They give the balance sheet also. According to the present scale of pattam, for the paliam estate, for one acre of land they have calculated the income and expenditure.

“ചേനമംഗലത്തു” പലേതരത്തിൽ ഭൂമികളുണ്ട്. വളരെ മേത്തരവും വളരെ കീഴ്ത്തരവും ഉണ്ട്. എല്ലാറ്റിനേറേയും ആവരേജു നോക്കിയാൽ ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ 110 രൂപ തെങ്ങിന് കൊല്ലത്തിൽ 12, 10 0—12, 10 0 ഇങ്ങനെ തേങ്ങ കിട്ടും. തേങ്ങ ആയിരത്തിന്നു കുറക്കാലമായിട്ട് 12 10 ക. മുതൽ 12 10 ക. വരെ വിലയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിന്റെ ആവരേജു 12 10 ക. യാകും അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ 12, 10 0 തേങ്ങക്ക് 10 10 ക. ആദായമുണ്ടാകും.”

So the produce of one acre comes to Rs. 55. Then the pattam payable to the jenmi 6as. 5 1/2 ps. comes to Rs. 25/3/6. Then expenditure for cultivating one acre of land they give details

“ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിക്ക് വേലികെട്ടിന് സുമാർ	ക.	12	0	0
കണ്ണി കൂട്ടി കിളകൂലി 12 10 ക്ക് 11 1/2 ന് വീതം	ക.	12	10	0
ടി നിരത്തിന്	ക.	12	10	0
ചെമ്മു ഒരു വഞ്ചിക്ക് വില 11 1/2. 12 10 ചുമട്ടുകൂലി 11 1/2 കൂടി	ക.	12	10	0
ക. 12 10 ക്ക് 12 10 വഞ്ചി 12 തെങ്ങിന്നു വീതമാകുമ്പോൾ 11 1/2	ക.	12	10	0
തെങ്ങിന്നു വഞ്ചി 12 10 ക്ക് ക. 12 10 ക്ക് 12 10 കൊല്ലം കൂടി	ക.	12	10	0
മ്പോൾ വളം ചെമ്പാൽ മതിയാകുന്നതുകൊണ്ട് 12-ൽ	ക.	12	10	0
12 10	ക.	12	10	0
തെങ്ങിന്നു തടം എടുപ്പവകക്കു	ക.	12	10	0
കലക്കയറ മുടി 12 10 ക്ക്	ക.	12	10	0
തേങ്ങ കയറ കൂലി 11 1/2 ന് വീതം തവണ് ന് ക്ക്	ക.	12	10	0
തോടുവെട്ടിനു ഉദ്ദേശം	ക.	12	10	0
അകെ 12 10 ഏക്കർ ഭൂമിക്കു ചിലവ്	ക.	12	10	0

So the expenditure for this one acre comes to Rs. 32 and the pattam Rs. 24 and this comes to Rs. 57. Then they say.

“ഇന്നത്തെ കാലാവസ്ഥക്ക് പാലിയം വസ്തുക്കൾക്ക് കടിയാനാക്കു എന്താദായം ഉണ്ടെന്നു നോക്കുക. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച എ. എന്ന അയിരറപ്രകാരം ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിക്ക് 10 10 ക. വാങ്ങാമെന്നുണ്ടാകും. ആ ഭൂമിക്ക് ബി. അയിരറപ്രകാരം 12 10 ക. 12 10 ന് വെ. പാലിയത്തു തീപ്പാറം (സി) അയിരറപ്രകാരം 12 10 ക. 12 10 ന് വെ. പ്രയത്നം വകക്കുകൂടി 10 10 ക. 12 10 ന് വെ. ചിലവും വേണ്ടി വരും. ഈ നിലക്ക് കൊല്ലത്താൽ 12 10 ക. 12 10 ന് വെ. കടിയാൻ നഷ്ടമാണ്. പറമെ തെയ്യ് വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചതാണെങ്കിൽ അതിന്നു ചിലവായിട്ടുള്ള 12, 10 0 ക. യുടേയൊ തീർവാങ്ങിയതാണെങ്കിൽ വിലകൊടുത്ത 12, 10 0—12, 10 0 ക. യുടേയൊ പലിശ യാതൊന്നുമില്ലതാനും. ഈ വക സംഗതികളെല്ലാം സ്വരൂപത്തിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.”

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): What does it mean?

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): Why are you in a hurry. Paliath Valia Achan, I can honestly say, is a very good-natured jenmi in the whole Kerala. The Paliath tenants are the most favoured tenants in the Cochin State. Even in that case, the tenants have to suffer. All these items are calculated, their loss will be 50 or 60 rupees per acre. This began from the depression period of 1107. They say this began from 1106. Whatever it be, during the past 10 years, the depression was prevailing. Therefore every tenant has suffered a loss of Rs. 50 every year. For 10 years they must have suffered about 500 or 600 rupees out of their pockets. Now due to market conditions, the price of cocoanut has increased. I think it is Rs. 100 per 1,000. Now they can make a profit of Rs. 20. If the price prevails at this rate, each tenant will get about Rs. 60 per acre. So if it is to recoup or to get back the amount spent, they must have to cultivate for ten years more. The present rate of price should prevail for the next 10 years. Then only they will be able to recoup what they have lost. With this idea let us examine what would be the present position if this amendment is accepted. Now, the proposal is there is a pattamchit executed in 1094 and the money pattam fixed is Rs. 75. The price of 1,000 cocoanuts was Rs. 75 in 1095, if the pattam is fixed in kind in 1098, then the pattam will be 1,000 cocoanuts. Now what would be the price of cocoanuts now? About Rs. 100. You have to pay either cocoanut or its money value. So is it not an enhancement of the pattam virtually? I am going to say it is impossible to pay pattam in kind. The House may ask why. We shall go to the Tenancy Act.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (*Nellayi*): Suppose the price has gone down?

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I concede that position. Section 38 says—If the rent or michavaram is payable in money it shall be paid at the residence of the landlord, and if in kind at the residence or granary of the landlord within the village in which the holding is situate and if there be no such residence or granary at such place within the village as may be indicated by the landlord by notice in writing given to the tenant." Granary means store-house for grain. It is not intended for cocoanut. In the case of Paliath tenants, the due date for payment of pattam will be 30th of Kumbham. One crore of cocoanuts will have to be taken. He has no granary. He cannot stock cocoanuts. Granary is intended for the grain. You have to take the cocoanuts to Chenamangalam; you have to pass through Travancore and pay customs.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): The jenmi will have to specify the place where the pattam is to be paid. You need not carry the headload to Mullurkara or Edakunni where there is a Paliath House.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): Then I come to the next point. Suppose the pattam is fixed at 1,000 cocoanuts. We pluck cocoanuts on an average during 10 months. You cannot get all the 1,000 cocoanuts in one month. Therefore you have to get the cocoanuts in six months plucking. Cocoanut is not like paddy. Cocoanut may get spoiled. Therefore how can the tenant pay the whole pattam in kind? If you preserve the cocoanuts at each plucking, the whole will be spoiled.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Diwan Peishkar*): I may say for the information of the House that usually in pattamchits we have fixed instalment payments and not in one month in a lump sum. If it is in lump sum, even then there is no difficulty; you can pay in advance; every month you can go to the landlord and pay and get a receipt. There is absolutely no difficulty.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Though there is provision for payment in kind, the payment will be only in money. Is it not your assumption?

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): In most cases it may be as you say. It will depend upon the market rate prevailing in a particular locality.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): That is only one meaning.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): You have to pay higher when the price of cocoanut is higher; when it is lower you will have to pay only less.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): It is practically impossible to pay in kind, whatever the Advocate-General or the Revenue Member may say. What does it mean? Is it not enhancement of pattam?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): No.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Then you are not logical or reasonable. Therefore I have placed an alternative suggestion for the House and I gave notice of that in Vrischigam. My suggestion was very fair. It is this: "At the end of sub-clause (1) of clause 5 of the Bill, add the following proviso;—

"Provided that where pattam is payable in money in the case of contracts of tenancy in respect of cocoanut gardens, subsisting before the 1st Chingam 1107, the pattam payable after the commencement of this Act shall be calculated as follows:

25

price of 1000 cocoanuts on the date of commencement $\times$ pattam fixed by the contract of the lease $\div$ pattam fixed by the contract of tenancy.

Illustration: A enters into a contract with B for the lease of a cocoanut garden on 1st Chingam 1095 and the pattam fixed is Rs. 75. The price of 1000 cocoanuts is Rs. 60 on 1st Chingam 1095. The pattam payable after the commencement of that shall be $25/60 \times 75$."

I have divided these tenants into two classes, that is, tenancy existing before 1107 and tenancy existing after 1107. In the case of tenancy existing before 1107, they have to pay money value as it is the previous Bill. They are left untouched. And they will be benefited also. It is only a temporary increase. In the case of old tenants as I submitted before they have advanced out of pockets about 5 or 6 hundred rupees for getting the property holding with them. Is it not inequitable? I can assure the House if the present rate of pattam remains as it is for the next 3 years, then this 25 will be increased to 40 or 60. It is a simple matter. I have no objection after three years the present rate of prices remaining to increase. Otherwise you will be doing a great injustice to those tenants who have been suffering heavily from the depression on account of the temporary increase in prices. For these reasons, I will request the Hon'ble Members, for Kunnamkulam and Vadakkancheri to reconsider the whole matter in the light of the facts I have submitted before the House.

*മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുന്നു. എന്താണു പറ്റാണ്ടു കൊല്ലമായി ഈരാജ്യത്തു സാമ്പത്തികാധഃപതം ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു. എന്നാൽ ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ദുർഗ്ഗമായ പാട്ടുമായിരുന്നു കടിയായ്മയുടെ മേൽ ജന്മിമാർ ചുമത്തിയിരുന്നതെന്നുള്ളതു് ഈ സഭ പലതവണകളിലായി മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അന്നുള്ള ആ പാട്ടും ഒരുമാതിരി വഹിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റാർക്കാരായിരിക്കുന്ന പാട്ടക്കാർ ജനകീയാർക്കു അവർ കൊടുക്കേണ്ട ഭോഗം കൊടുത്തുപോന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെട്ട കടിയായ്മയ്ക്കു ഒരു നല്ല അവസരം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അന്നു ആയിരം നാളികേരത്തിന്നു ൧൦൦ ക. മുതൽ ൩൦൦ ക. വരെയായിരുന്നു വില. എന്നാൽ ഇന്നുള്ള വില നോക്കിയാൽ അതു ഉദ്ദേശം ൧൦൦ ക. യായിവർദ്ധിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. ഈ അവസരത്തിലാണു കടിയായ്മാർ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വില കുറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്തു വരുത്തികൂട്ടിയിരിക്കുന്ന കടങ്ങളൊക്കെ കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഈ ഭേദഗതി കടിയായ്മയ്ക്കു കിട്ടുന്ന ആ ഒരു ലാഭംപോലും നശിപ്പിക്കത്തക്ക ഒന്നാണെന്നുള്ളതാണു് എനിക്കു ഈ സഭയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതു്. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ അവർക്കുമാറ്റം കുറയ്ക്കും മെമ്പർ അവർക്കുമാറ്റം അപേക്ഷിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും?

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: ചാലക്കുടി മെമ്പർ എന്തെങ്കിലും ഇതിൽ പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ക്ഷമിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൊച്ചികുന്നയന്നൂർ താലൂക്കിൽ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കുറവാണു്. പക്ഷെ ഇവിടെയുള്ള തെങ്ങിൻ പറമ്പു കൊണ്ടാണു് ഇവിടെയുള്ള പാട്ടക്കാർ ഉപജീവനംകഴിച്ചു പോരുന്നതു്. ഈ തെങ്ങിൻ പറമ്പുകളുടെ പാട്ടശീട്ടു എടുത്തു നോക്കിയാൽ അതിൽ പാട്ടം സാധനങ്ങളായിട്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പാട്ടശീട്ടുകൾ ൯൦൦൦൦ അഞ്ചു പോലുമില്ലെന്നു നമുക്കു് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടു ആദ്യമായി തന്നെ ഇത്ര ഉറപ്പികൾ ഇത്ര നാളികേരമെന്നു എപ്പോഴും കണക്കാക്കേണ്ടിവരും. കൂടാതെ ഇത്ര തെങ്ങിന്നു ഇത്ര നാളികേരമെന്നും കണക്കാക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാലക്കുടി മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ൧൦൦൦-ൽ ഒരു പാട്ടശീട്ടു എഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കുക. അന്നുള്ള നാളികേരത്തിന്റെ

*Speech not corrected by the Hon'ble member.

വില എത്രയാണെന്നു ആ പാട്ടശീട്ടിൽ കാണുകയില്ല. പാട്ടശീട്ടിൽ കാണുന്നത് ഇത്ര രൂപാ ഇത്ര അണ ഇത്ര പൈ ആണെന്നാണ്. അപ്പോൾ ആദ്യം കണക്കാക്കേണ്ടത് ഒരു രൂപാക്കു എത്ര നാളികേരം കിട്ടണമെന്നാണ്. എന്നാൽ അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു തക്കതായ റിക്കാട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്നു കിട്ടുന്ന മാക്കററു റേററ, അപ്പോഴപ്പോൾ വല്ല പാവുതൃക്കാരന്മാരും മാക്കററിൽ പോയി അവിടെ കാണുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചിട്ടു പാവുതൃക്കാരനു കിട്ടുന്ന അറിവനുസരിച്ച് പാവുതൃക്കാരൻ കൊടുക്കുന്ന റേററായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: ഇന്നും അങ്ങിനെയാണ് സമ്പ്രദായം.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: അന്നും അങ്ങിനെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഈ നിരക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു സൂക്ഷ്മം വെച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. അപ്പോൾ മറ്റൊരു കൊല്ലംമുമ്പ് അല്ലെങ്കിൽ നാലു കൊല്ലംമുമ്പ് ഒരു വില ഗവണ്മെന്റ് നിരക്കനുസരിച്ച് പരസ്പരപ്പെടുത്തി ഇന്നു ഒരു കൂടിയാൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കുന്ന നാളികേരത്തിന്റെ വില എത്രയാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കേണ്ടിവരും. അത് ആദ്യത്തെ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട്. പിന്നെ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട് വരുന്നത് അന്നത്തെ പാട്ടശീട്ടുപ്രകാരം ഇന്നത്തെ മാക്കററു റേററനുസരിച്ചു ഇത്ര നാളികേരമുണ്ടെന്നു ഒരു കണക്കെടുക്കേണ്ടിവരും. എന്നതെന്നെയല്ല ഓരോ ഗവുവിന്നു ഇത്ര നാളികേരംവെച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്നു വലുതായ തക്കം വരുന്നതാണ്. അതിന്നും പുറമെ ആദ്യഗവുവു മുടക്കി കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ എട്ടാം വകുപ്പു (സി) പ്രകാരം കൂടിയാന്റെ പുണ്ണാവകാശം ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നു ജന്മിക്കു അധികാരം നൽകുന്നുമുണ്ട്. തുലാത്തിൽ ആദ്യ ഗവുവ് കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇന്നുള്ള നാളികേരത്തിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കു കററു കുറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ മകരം വരുമ്പോൾ അവന്റെ പുണ്ണാവകാശം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ജന്മിക്കു വിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. അതൊക്കെ ഇതിൽ ആലോചിക്കേണ്ട സംഗതികളാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: നെല്ലിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചു എന്താണുള്ളത്?

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: നാളികേരത്തിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല ഝലടകരമായിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഈ അമെൻറു മെൻറിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഇതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചതിന്നു ശേഷമെ ഇതിന്നു അനുമതി നൽകാവൂ എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, I am constrained to oppose this amendment, as it stands. I should concede at the very outset that although I do not agree with all the views expressed by the Hon'ble Member for Chalakkudi, there is considerable force in certain portions of the argument and which I believe, have not been fully gone home to Hon'ble Members of this House. In fact, I myself was under a misunderstanding about the scope of the amendment. When a garden is given for rent, a rent in money is fixed. Suppose it is a time when the value of cocoanuts is very low. Then Rs. 100 is fixed as the money value. At the time of fixing that Rs. 100 as pattam, the landlord has in mind a certain proportion of the produce which will be equal to this value of Rs. 100. Now, the price of cocoanuts goes high or goes low. Then, the tenant should not be a sufferer. In this respect if the value of cocoanuts abnormally low and if the number of cocoanuts which is intended by the landlord and the tenant is only 200, the tenant should not be placed in such a position as to have to sell 800 or 1000 cocoanuts to fetch the same money value. We should not put the tenant to that hardship. Therefore, to fetch Rs. 100 that the extent of the produce which was intended by the landlord or tenant should be paid either in money or in kind as the tenant wishes. But the clause, as it stands, makes another change. For example, suppose at the time of fixing the tenancy the price of cocoanuts is very low, and for Rs. 100 he has to sell, say, 2000 cocoanuts. It is not enough according to this provision if the tenant pays Rs. 100, the money value, which is the fixed pattam if he so desires say, in a boon period.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): I think you are under a misapprehension. Clause (2) says—"Where cocoanut is the major produce of a garden land and the pattam fixed

therefor under the contract of tenancy is payable in money, the verumpattamdar shall, in respect of the pattam accruing due after the commencement of this Act, be liable to pay it in kind computed on the basis of the market value of cocoanuts prevailing on the date of the contract of tenancy or the money value thereof computed at the market rate prevailing on the date on which such pattam accrues due." That is he has got the option of paying either in kind or in money. If he is to pay in kind, the commutation rate is on the basis of the market value of the cocoanuts prevailing on the date of the contract of tenancy. If it is money, it will depend upon the fluctuations of the market. Under this amendment, if the price goes up, the tenant will have to pay a higher amount, and if it goes low, he will have to pay less. So, equal justice is done to both parties. You should not forget that you are giving fixity of tenure. So, is it not reasonable that both of them suffer or enjoy according to the fluctuations of the market? The question is only whether as a matter of fact, the tenant is really suffering because he has contracted to pay a certain number of cocoanuts in 1080. He need give only the same number of cocoanuts now. The fluctuations of the market will benefit both the landlord and tenant. The views expressed here are that this legislation should be well-balanced and one party should not be allowed to have all the advantages and the other party all the disadvantages. My learned friend has been arguing that there is difference in the number of cocoanuts. There is absolutely no change in the number of cocoanuts to be paid by the tenant. The difference is only in the fluctuations in the market value.

Mr. M. K. Devassy (Adur): This is working a real hardship. There must be a definite idea, which is the rent? Is it the money rent? If it is the money rent it should be never be changed. The tenant should not suffer because the value has been fixed having regard to a certain proportion of the produce. He must have the option either to pay in kind or in money. If he is to pay in money, it should be the money pattam fixed in the contract of tenancy. In other words, as this clause stands, it is tantamount to changing the pattam fixed in the contract of tenancy. Money pattam disappeared, and the pattam is to be paid according to the number of nuts fixed having regard to a certain proportion of the produce at the time of the contract of tenancy. This amendment enhances the pattam at least by three-fold now. What I for one would require and what many of us for the first time on a perusal of this amendment take it is that he must have the option to pay either in money or in kind. That is entirely different. At the time the Agriculturists Relief Act was passed this was one issue pressed by us. I only wish to make it clear before this House, that these amendments do not satisfy the issue over which you have been fighting. I think there is a hardship to the tenant. I would therefore suggest for the kind consideration of the Government and this House—I am not entirely in favour of Mr. Moothedan's amendment—that Government may reconsider the matter and see whether without changing the money pattam and keeping it constant they could give relief to the tenant. There is no harm if you may take some time for the consideration of this amendment. But as such if you wish to benefit the tenant, certainly this is not the amendment.

Then with regard to the other portion also, Sir, that is subsection (1) of the amendment, I have very serious objection for the introduction of the words "except by mutual agreement". In fact, if there is a redeeming feature in this bill with regard to pattam it is the attempt that the existing pattam should be considered to be the fair pattam. There have been several legislations both here and elsewhere which have contemplated revision of rent according to several scales for fixing the fair rent, and from the several modes of calculation prescribed by those bills I think I will not be far in the wrong if I say that there will be room only for litigation and in the majority of cases the tables prescribed there would have done considerable harm to the tenant. Therefore this legislation has rightly laid that even if it affects a minority of cases it is advisable in the interests of the tenant and the landlord to keep the existing rent at the present rate and treat it as fair rent for ever. Now, by the addition of the words "except by mutual agreement" there is a possibility of fair rent becoming changed. We cannot forget Sir, the several influences that play in the relation ship of the tenant with the landlord. The moment you suspect that a change in the existing rent will enure to the benefit of a landlord there are several circumstances which will influence the tenant to come to an agreement which will be decided in favour of the landlord. This principle has been recognised by previous legislations in this House with regard to the Tenancy Bill and I suppose that is why those responsible for the Tenancy Act of 1113 have thought it fit to introduce the provision there which says that so far as value of improvement is concerned an agreement to the contrary is invalid even though that agreement is perfectly sound, as between

the landlord and the tenant. I am saying this because there may be several difficulties which a tenant will be subjected to in matters not connected exactly with the tenancy. It is the usual practice of jenmies to take advantage of these situations and convert the tenant to any position the jenmi wants. It is far better to have definite ideas of these things. Therefore I say that those words are unnecessary and mischievous.

Rao Sahib K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): A layman like me can understand only one thing, that is there will be only enhancement of pattam. I remember I have been told by my mother many years ago that there was a time here when ten cocoanuts could be purchased by a puthan—10 pies. Whether that rate really existed or not I do not know. But I am certain about one thing. Even before the war when the price of cocoanut was very low it was not so very low as it was in the days when these contracts were entered into. That is the main thing. I want the information what the oldest available price?

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): If we do not take into consideration exceptional cases for instance the price of cocoanuts in 1030 or 1031 it will be between two rupees and three rupees. I say the average rate can be taken to be that.

Rao Sahib K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): What was the price immediately before the war?

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): It had even gone down to two rupees.

Rao Sahib K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): What will be the proportion of the oldest holding which you mean to refer?

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): There may be a few cases. But it will be a very very small minority; because no tenant continues under the old pattam chits. The tendency of the jenmi is always to get something more. So he must have changed all the old pattam chits. But there may be a few cases in which the tenant continues, for instance in big estates, under the old pattam chits. So you can take it for granted that most of the old pattam chits have undergone renewals. If the price of cocoanut goes up the tenant will have to pay something more. In the case of paddy lands the pattam is always payable in kind. Therefore you make an invidious distinction between a tenant who has to pay paddy pattam and a tenant who has to pay pattam in money. The position with regard to both the classes of tenants is the same. Unfortunately, in our country in lease deeds with regard to cocoanut gardens only money pattam is stipulated. But as a matter of fact in regard to paddy lands you will find that if paddy is not paid in kind the tenant has to pay at the market value of that paddy prevailing on the date of payment or if a suit is filed he has to pay at the market rate prevailing on the date of institution of the suit. If you, have contracted to give five paras of paddy and you need have paid only at the rate of 4as. 2ps. on the day on which it was due and if it is not paid till now the jenmi is entitled to get from him the value of five paras of paddy at the rate of Re. 1—4—0 which is the control rate now, provided he does not give paddy in kind. So with regard to cocoanut gardens we are making an invidious distinction by not accepting this amendment.

Rao Sahib K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): It will only be enhancing the pattam.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): There may be very old tenancies under which you will have to pay now a larger amount, because in olden days the price of cocoanut was very low. For that no tenant would have continued to hold under such tenancies for such a long time. The cry is always against the landlord getting more from the tenants. There may be a few such pattamchits. But this amendment gives justice with mathematical precision. You are not able to oppose it in any other way than by saying that because in some cases the tenant will have to pay more money we are going to oppose that. But there is no variation in the number of cocoanuts. The advantage and disadvantage created by the fluctuations in the market value should be shared by both the tenant and the landlord alike. You are forgetting the fundamental fact that you are denying the advantage of eviction to a person who owns his properties.—I ask therefore how can you object it on principle?

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): I oppose the amendment by the Government for adding the words "except by mutual agreement". Since it has been dealt with already, I am not going to deal with it. In the case of the subsequent amendment tabled by the honourable

Diwan Peishkar, I am even now of opinion that it is a very fair suggestion. In the year 1115 when the Verumpattamdars' Bill was under consideration in this House—I was a member of the then select committee—the tenants of Cranganur and Cochin-Kanayannur Taluks who are mainly cocoanut growers, approached me several times and wanted that I should insist on a proposal to have payment of cocoanut pattam of gardens in kind.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): Because then the price was low.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): Yes. The price then was low. In those days I have sold cocoanuts grown in my garden for Rs. 15 per thousand in my own place. I was not bold enough to bring the amendment in its present form in the dissenting minute. Probably in big estates like Paliam, the V. T. K. Estate, there may be tenants keeping lands in their possession for centuries together and probably they have to pay only low rates of pattam. I am prepared to concede that. For the present of course, it is a very great loss to the tenant.

But considering the conditions of the post-war world, I doubt whether after the war there will be any tariff restrictions between one country and the other. After the war is over cocoanuts will be coming in plenty from Ceylon, Philipines and Java. So the prices must necessarily come down is my humble forecast.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): We cannot speculate on such things.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): But in all probability the prices will come down. On principle, as a real friend of the tenant cannot oppose this amendment. Then the Hon'ble Members may ask why I did not bring in such an amendment. The reason is this. It might be loss to the tenant in the immediate future. I wanted to table an amendment if I continue to be a member of the Council even after the war when the prices go down even if the present amendment is lost. In the interest of the tenant I did not table such an amendment now even though I drafted it. What I want to place before the House is this. This amendment did not have sufficient publicity in the State. So I would request the Government to delay the pressing of this amendment till the next session of the Council so that this amendment may be brought to this House by the Government as a separate amending bill. Some information may be gathered from the tenants in Cochin-Kanayannur and Cranganur Taluks to see whether they are in favour of such an amendment or not. Let the tenants think well about the amendment. So I request the Government not to rush with the amendment. I am not enamoured by the fact that the Member for Chalakkudi has been uniformly opposing the tenants on the floor of this House.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I am opposing eccentric amendments. He is posing as a friend of the tenant. I also repudiate the fact that my constituency does not contain cocoanut gardens. At least 1/3 of my constituency contains cocoanut gardens. Therefore I request the Government not to press this amendment however justifiable it may be.

Mr. K. Narayana Menon (*Mulakunnathukavu*): Sir, my remarks will be confined to clause (2) and with due deference and respect to the exposition given by the Advocate-General I have yet my suspicions about the construction of that clause relating to the liability to pay. In my humble view that does not give the reciprocity which is purported to be made as explained by the Advocate-General. The liability implies a right and the liability on the verumpattamdar to pay the pattam either as money or in kind does not thereby impose an equal liability on the landlord to receive it or to demand it only in kind or in money with my little experience of law in practice I am of opinion that a liability on the tenant does not impose a liability on the landlord to fix him with the choice that may be offered to him by the tenant. In other words, the tenant must be given in express terms the right to tender it either in kind or in money, as he chooses rather than leave it to the landlord to demand it. Otherwise the reciprocity that is contemplated by the section will not be amply provided for. That is my objection. No doubt, I am aware of the learned remarks made by the Hon'ble Advocate-General and the spirit in which he has put it. My only doubt is whether the wording of the section is sufficiently clear as to impart the meaning that he says it has.

Upon the latter objection I am alive to the principle that when the landlord is deprived of his right to get back his property it stands on equity and good conscience to give him something in its place at least as a solatium for the right that is taken away. That is perfectly sound. But in the actual working out of the principle my only doubt is, added to the other matters expressed by the other Hon'ble Members here that while the Government may have unimpeachable records to show the value of cocoanuts as it existed on the date of the tenancy it remains to be seen

whether they will have any records to the bearing capacity of the trees. Upon economic principles of supply and demand we have to suppose that the price of cocoanut has gone up not because there is deficiency in supply as because there is increase in demand. There is also the further probability that with the growth of towns—for example we can take Ernakulam foreshore where there were huge cocoanut gardens we see huge three storied mansions and electric installations. The original lease-holds have entirely changed. It is only by way of a probable possibility, I may submit; that it may be that most of the cocoanut gardens then which existed are extinct and there may be cases where cocoanut trees have become unworthy of plantation in certain places. All the same the pattam for these properties have been fixed years ago and it may sometimes work hardship to the tenant if made liable to pay the money value or the equivalent number of cocoanuts. So I think that it would be more advisable and more reasonable to have a fixed money pattam on a working basis of a period of years, rather than go back years or centuries behind to see what the money equivalent may or the equivalent in cocoanuts may be. With this remarks I would submit my suggestion for the kind consideration of the Government.

Mr. P. P. Devassy (Trichur-South): Sir, I rise to support the second clause of the amendment and to oppose the first clause thereof. In supporting the second clause of the amendment I feel that there is not much basis for the apprehension entertained by the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu. When the liabilities of the tenant are definitely and specifically described, the demands of the landlord can be confined only to these liabilities. The landlord cannot go beyond the liabilities imposed upon the tenant by sub-clause (2). If his liability is to pay a particular amount of money or a particular number of cocoanuts the landlord cannot go beyond that liability as described to be falling upon the tenant. There is no necessity to have any corresponding clause therein and the corresponding rights of the landlord to make his demands limited in any particular fashion.

While I support clause (2) of the amendment I am obliged at the same time to oppose clause (1) of the amendment, No. 17. While this clause was under discussion—yesterday evening the Advocate-General was pleased to offer two explanations justifying the existence of the clause. They are, if a particular jenmi is disposed to effect any reduction of the rent that the tenant is liable to pay the jenmi should not be without an opportunity to effect that reduction. Now, it is not necessary that there should be an amendment of this kind for a jenmi to exercise his generosity if he is so disposed. He can give very easily a full satisfaction receipt for the payment of even that reduced rent. Even in the absence of a clause offering him an opportunity to exercise his special kindness to a special tenant he can do it on his own initiative by issuing a full satisfaction receipt for the rent whatever it be that he proposes that the tenant should pay him.

The second justification for the existence of this amendment that was offered by the Advocate-General was that there may be cases where a tenant requires some aid from the hands of the jenmi. A loan may be advanced by the jenmi and the jenmi would like to see that the tenant must be given an opportunity to give an enhanced rent so that the jenmi may be moved in the matter of advancing these loans. I ask, will the jenmi advance a loan simply for the reason that he may get an enhanced rent? Will the jenmi advance a loan without taking the necessary documents to evidence the loan just as to any other stranger? Will he not demand interest in return? Will the jenmi be simply satisfied with an enhancement of the rent? Why should we give an opportunity for enhancing the rent to a jenmi if a jenmi is disposed to give a loan on proper interest. Like any other ordinary transaction of money loans between man and man the jenmi can advance the loan to the tenant. It is not necessary therefore that the jenmi should be given an opportunity to enhance the rent. All the difficulties that will be caused in the practical working of this amendment and the hardships it will put the tenants to have been explained by the Hon'ble Member, Mr. Devassy, and therefore it is not my intention to dilate upon them. I, therefore, oppose the first clause of amendment No. 117 and support clause (2) of the same.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Mr. President, Sir, this amendment, according to me, has given room for much misconception. To start with it has been started by some of the Hon'ble members of this House that the ultimate effect of having an amendment of this sort is nothing other than enhancing the pattam with regard to cocoanut gardens. There is cent per cent fallacy in that. To illustrate it by an example I put down Rs. 6 as the price of one hundred cocoanuts. That was the price just prior to the depression started. Consider 25 per

cent of the yield of the paramba as the share of the jenmi. The pattam payable to the jenmi for a paramba where the yield is 100 cocoanuts is therefore Rs. 1—8—0 per annum and the tenant will be getting Rs. 4—8—0, minus of course cultivation and other charges. Rs. 4—8—0 is his gross income. Now, the abnormal price of cocoanuts as it stands today may be taken as Rs. 10 per hundred for the purpose of this discussion. That is very near the real figure also. So the pattam payable to the jenmi will be Rs. 2—8—0 and the margin left to the tenant is Rs. 7—8—0. Now, the hon'ble members who were arguing that this is nothing but a case of increasing the pattam failed to understand that out of this present value of Rs. 10 what is payable to the jenmi is Rs. 2—8—0 if it is computed at the present value. If in its place the old money figure 1—8—0 alone is payable the tenant gets Rs. 8—8—0. Admittedly he gets Re. 1 more than what he would have got if payment in kind or its equivalent at the current rate was not the proposition laid down here. Now, I fail to see how it could be argued that it is nothing but a case of increasing the pattam. In times of depression what was the cry raised in this House, The price of cocoanuts has gone down. Therefore, give us relief. That was the cry. I was inviting my friend from Cranganur to offer his remarks so that I may get some light from him. But for some reasons he has not got up.

Mr. K. M. Ibrahim (Cranganur): When you are here, nobody is necessary.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): If it is a sincere compliment I take it. Even if it is as ironical compliment I take it but I know that everything that comes from my friend is sincere.

I have not yet told the House the case of the condition which would prevail when the prices go down as low as it went in depression years. It does not require a prophet to say that after all this world wide calamities are happily over, the immediate thing that follows is a depression. We have the example of the last Great War and that phenomenon is sure to repeat itself and the price from Rs. 10 will go down to a very small figure, perhaps as small as if not lower than the depression price. Then where do you land yourself. Instead of Rs. 10 that is obtaining for 100 cocoanuts now you get Rs. 2 or 2—8—0. If you continue to pay the old money pattam of Rs. 1—8—0 what is your margin. Only one rupee. Suppose instead of paying the old money value from Rs. 2—8—0 you are to pay 25 per cent of Rs. 2—8—0, namely 10 annas, what is your margin. Re. 1—14—0. What is the position. Instead of getting a margin of rupee one at a depression date, you get Re. 1—14—0 and that argument is attempted to be laughed at. I have only to bow down to the superior wisdom of my Hon'ble friend, the member for Chalakkudi.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Your mathematics is poor.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am poor not only in mathematics but in many things. But in this I am quite correct.

My hon'ble friend representing Chalakkudi was saying that coconut gardens are a peculiarity of these southern Taluks. I would gladly invite my friend to take a sojourn of the Taluks of Mukundapuram, Trichur and Talappalli. I admit that we are not fortunate or unfortunate enough to have coconut gardens there as flourishing as in these places, but we have a good number of gardens, sufficiently yielding gardens. My esteemed friend has again forgotten the fact that yesterday I was making enquiries of the treasury bench for some information on that point. Have you any objection in including arecanuts also. That is the main garden property in those parts. If my friend had only taken the pains to go through the masterly economic survey report of the late Mr. Sankara Menon you would have seen the glowing remarks made there about the position of arecanut gardens in these Taluks.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Have you read the economic survey report of the Nayarambalam Village?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): You evidently forget the case of Talappalli Taluk where arecanut is the staple product. Have you considered the question of arable lands, 50 for paddy and 50 for arecanut gardens. Therefore to say that this is a measure for the increasing of pattam and never a case of decrease in pattam for giving benefit to the poor tenants is a wrong assumption deliberately made.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Question

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): If you are not prepared to admit the reasonableness of the proposition, the attempt must be considered to be deliberate.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Do you question the fact that there is an increase in pattam paid in point of money?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I have already explained the position.

Mr. M. K. Devassy (Adur): When the price of cocoanuts go high, they loose and when depression sets in they gain.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): That is all what I was attempting to show. Therefore to make a wholesale remark that this is a case of nothing but an increase of pattam is something unsound.

Sir, my position therefore is this. The words except by mutual agreement should be deleted from clause (1). With regard to that I have to state one or two words. The Advocate-General was asking is it not a case of trying to deprive any benefit that a tenant may get from an extremely good Jenmi. That was the question put. To that question the answer must indeed be in the affirmative. That will land us in the case of an extremely good Jenmi being not able to extend his helping hand to a deserving and poor tenant. How many Jenmies of that sort have we? If things done by mutual agreement are of course to be respected as they ought to be respected, are there not clauses in the Tenancy Act to the effect that in spite of the contract to the contrary such and such things will be done. There it is a question of a contract to the contrary entered into with mutual consent being violated in favour of the tenant and cases of agreements having been come to by mutual agreements do not all fall into the category of such cases mentioned by the Advocate-General. Mutual agreement can be brought into effect by a jenmi with his tenant by various methods. To put it in the ordinary language used by ordinary tenants towards these jenmies, especially Nambudiries the words are "അവിടെക്ക തിരുവളക്കടക്കം". That means, if I do not do this as he wants me to do he will be offended. തിരുവളക്കടക്കിനെ വളരെ ബഹുമാനിക്കയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് കടിയന്മാർ.

So my position is this. It is dangerous to have the expression "except by mutual agreement."

Mr. C. N. Ittiravi Nambudiri (Anthikad): ഈ നിയമം വന്നില്ലെങ്കിലൊ?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): In making the most violent remarks against the jenmies, I will always eschew the name of a certain Hon'ble friend who is not in his seat. The Chittur Nambudiripad is known to be a pro-tenant jenmi. He is always an exception! If all people do not come under this exception it is not my fault.

Mr. C. N. Ittiravi Nambudiripad (Anthikad): കമ്മ്യൂണിറ്റിയെ അടക്കിപ്പറയരുത്.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am speaking of the jenmi class. But 95 per cent of the jenmies are Nambudiries. Hence I happened to make the remark. If I have in any way wounded the feelings of my Hon'ble Friend I will willingly apologise. Then with regard to clause (2), as I required yesterday, after the word 'cocoanut' the words 'or arecanut' may be inserted. With that word added on in clause (2) and the word 'except by mutual agreement' deleted from clause (1), I extend my wholehearted support to the amendment. I cannot but say that the Government which is working after knowing the wish of the paramount master is only working the Act to its logical end in tabling this amendment. To that extent the Government has to be congratulated and congratulated sincerely. With these remarks and with these reservations I support the whole of the amendment.

Mr. President: Hon'ble Members are against this amendment because at the present moment it may affect the tenants adversely. I think it might be useful to realise that the present position is altogether exceptional. War conditions have produced very high prices. Java has been lost and the United Kingdom Government have purchased most of Ceylon's produce. The United Nations have advocated that so far as possible the world should give up high tariff barriers and so with Java and Ceylon again competing there is a likelihood that after the war the price of cocoanuts will drop again. We do not know how far. The object of the amendment is to see that the jenmies should not suffer when the prices are high and the tenants should not be affected adversely when they are low. It is an attempt to see that fluctuations in the prices should not cause undue loss to either party.

The House rose for lunch at 1 p.m., and reassembled after lunch with Rao Sahib K. Ayyappan, Deputy President in the Chair at 2-30 p.m.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഞാൻ ഈ വെറുവാട്ടക്കുടിയാൻ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച് കാര്യമായിട്ടൊന്നും സംസാരിക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, ഇവിടത്തെ ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു വാക്ക് സംസാരിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടു ഈ ബില്ലിൽ ജന്മി, കുടിയാൻ സിദ്ധാന്തമില്ലാതെ കണ്ടു ഒരു വകുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഒരു വകുപ്പു മാത്രമേയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇത്ര വലിയ വാദപ്രതിവാദം ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. മറ്റുള്ള വകുപ്പുകളെക്കാൾ ജന്മിക്കും, കുടിയാനും ഒരുപോലെ ആനുകൂല്യം കിട്ടാവുന്നതാണ് ഈ ഒരു വകുപ്പ്. എത്ര കാലത്താണെങ്കിലും വസ്തുക്കളിലേയുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കിയല്ലാതെ പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സാധനങ്ങളുടെ വില കൂടുതൽ കുറവനുസരിച്ച് പാട്ടം കൂടുകയും, കുറയുകയും, ചെയ്യാൻമതി. ഒരു പറ നെല്പിന്നു മൂന്നു വില ൧൦ ക. ഇപ്പോൾ ഉള്ളത് മനസ്സാക്കിയോടുകൂടി നോക്കുന്നതായാൽ അത് ഒട്ടുംതന്നെ കൂടുതലാണെന്ന് പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എത്ര മൂന്നു വാങ്ങിച്ചതാണെങ്കിലും കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളത് വലിയ സങ്കടമാണ്. പണ്ട് വൈശ്വദേവന്റെ അടുക്കൽ ധർമ്മപത്രം കടം ചോദിക്കുവാൻ ചെന്നതു പോലെയുള്ള കഥയാണ്.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: ആ കഥയാണ് കേട്ടാൽ തർക്കപ്പെടില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: പണ്ട് ധർമ്മപത്രം എന്തൊരു അത്യാവശ്യ കാര്യം പ്രമാണിച്ച് വൈശ്വദേവന്റെ അടുക്കൽ കറെ പണം കടം ചോദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പണം ചോദിച്ചപ്പോൾ എത്രവേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാമെന്ന് വൈശ്വദേവൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, ഒരു കാര്യം മാത്രം പറയുവാനുണ്ട്. അതായത് “പണം കടം വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നിടത്തോളമുള്ള സന്തോഷത്തോടുകൂടി തന്നെ തിരിയെ മടക്കി തരണം” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ധർമ്മപത്രം പണം വാങ്ങിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ വാങ്ങിക്കുകയും വയ്യ, കൊടുക്കുകയും വയ്യയെന്ന് ഇവിടെ പാസ്സാക്കിയാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

പിന്നെ ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് കുടിയാനും സർവ്വ അവകാശവും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. കൃഷി ചെയ്യുവാൻ മോഹമുള്ള ഒരാൾക്ക് കൃഷിചെയ്യുവാനുള്ള വഴിയും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ജന്മി കൃഷി ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടാണ് ഈ ബിൽ ഇവിടെ വരുന്നത്. കുടിയാന്റെ അവകാശം ഇവിടെ നിൽപ്പുള്ളപ്പോൾ ജന്മിയുടെ അവകാശം കൊടുക്കണമെന്ന ഒരു നിബ്ബന്ധം വേണം. ജന്മിയുടെ അവകാശം എപ്പോഴെങ്കിലും വില്പനമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കുടിയാനും, കുടിയാന്റെ സ്ഥിരാവകാശം വില്പനമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ജന്മിക്കും കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അമെന്റ്മെന്റ് 3rd reading-ൽ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരണം. അത് ഈ നിയമത്തിൽ വളരെ അത്യാവശ്യമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. പാട്ടം കൂടുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറയുക ഇത് രണ്ടും ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവാൻ വയ്യ. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഈ നിലക്കു കോടതി മുഖേന തീർക്കേണ്ടിവരും. ഈ മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനത്തിൽ എന്താണ് വിരോധമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: ജന്മി കുടിയാനെ കണ്ണുരുട്ടി കാണിക്കരുതെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: കണ്ണുരുട്ടി കാണിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവിടെ ബാധകമല്ല. പല ജന്മികളും കുടിയാന്മാരോടു വളരെ അനുഭാവത്തിലാണ് പെരുമാറുന്നത്. കഴിഞ്ഞ സെക്ഷോൺ കാലത്ത് പല ദിക്കുകളിലും വളരെ അധികം വൃക്ഷങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ചില ജന്മിമാർ പാട്ടം കുറച്ച് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അങ്ങിനെ ഒരു മഹാനുഭാവൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോയെന്ന് എങ്ങിനെ പറയുവാൻ സാധിക്കും?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഞാൻ തന്നെ പാട്ടം ഇളവ് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂപ്പൻ എഗ്രിമെന്റ് വളരെ മൂർഛയായിട്ടാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ മൂർഛയായിട്ടു ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ മൂപ്പൻ ആയിട്ടു ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നു

വെക്കണം. ജന്മിമാരെ സംബന്ധിച്ച നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റാണ് ഏറ്റെടുക്കുകയും വലിയ ജന്മി. ആ ജന്മിയെ കഴിഞ്ഞുള്ള ജന്മിമാരെ വേറെയുള്ള.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതു എത്രരാജ്യത്തും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്.

Deputy President: Mr. Ezhuthassan, if heckling degenerates into conversation the Chair will have to insist that the hecklers should stand up.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഗവണ്മെന്റിനേക്കാൾ മയ്യാദചെയ്യുന്ന ജന്മിമാരുണ്ടെന്നു ഞാൻ തെളിയിച്ചുതരാം. മുമ്പാൽ ആയിട്ടു ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ ജന്മിക്കും, കടിയാനും കോടതിയിൽനിന്നും പോരുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതായാകാം. ഫെയർ ഓണ്ട് വേണ്ടെന്നു മിസ്റ്റർ ദേവസ്സി പറഞ്ഞു. പണം പോലിക്കുവാൻ ജന്മിക്കു കാരമില്ല. വില കുറഞ്ഞ കാലത്തു കൊടുക്കുവാൻ കടിയാനും അധികാരമില്ല എന്നു വന്നാൽ നന്നായി. അതുകൊണ്ടു ഈ നിയമത്തിന്റെ അനിതി പൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ ഈ അമെണ്ടുമെണ്ടു തള്ളികളയണം. അല്ല, ഇതു നന്നായിട്ടു നടത്തണമെന്നുള്ള നിലയിലാണെങ്കിൽ ഈ സെക്ഷൻ വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതിനെ പിൻ താങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എനിക്കു മുമ്പു സംഭവിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ "കൊടുക്കുക"യെന്നു പറഞ്ഞാൽ എല്ലാവർക്കും വിരോധമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഒരു കടിയാനും വല്ലതും "കൊടുക്കുക"യെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ജന്മിക്കും വിരോധമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതിന്നു ഒരു കഥ പറയുകയുണ്ടായി. ഞാനും ഒരു കഥ പറയാം. കഥയില്ലാത്തവനായിട്ടല്ല ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുന്നത്. കിട്ടിയതു മേടിക്കുന്നതിന്നു എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം, കൊടുക്കുന്നതു സങ്കടവുമാണ്. പണ്ടു ഒരാൾ ഒരു മത്സ്യം ഒരു മഹാരാജാവിന്നു കാഴ്ചവെക്കുവാൻ കൊണ്ടുചെന്നു. അങ്ങോട്ടു കടത്തിവിട്ടതിന്നു കിട്ടുന്നതിൽ പകുതി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു. കിട്ടിയതു അടിയാണ്. (ചിരി).

അതുകൊണ്ടു ഈ ഭേദഗതി വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയാണ് നല്ലതു. ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. അച്യുതൻ: സർ, എനിക്കു ഈ ഭേദഗതിയിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ എതിർക്കാതെ കഴികയില്ല. ഒന്നാം വകുപ്പിൽ മുമ്പാൽ എഗ്രിമെൻറ് എന്നുള്ള ഭാഗത്തെ കുറെ ശക്തിയായി എതിർക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട അഡ്വക്കേറ്റു ജനറാൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം വരുവാൻപോകുന്ന ദോഷങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെ നാലക്ഷരം ചേർത്തിരിക്കുന്നതെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് ഈ ബിൽ പാസ്സായാൽ ജന്മികൾ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു നികുതി കൊടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു നിലയല്ലെ കടിയാനാർ ജന്മികൾക്കു പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിലുള്ളതു എന്ന്. ജന്മികൾ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിച്ചു പലതും കടിയാനാർക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മിയിൽനിന്നു ഒരു കടിയാനാണ്ടായിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങളും ഇണങ്ങളും വെച്ചുനോക്കിയാൽ ദോഷമാണ് കൂടിയിരിക്കുന്നത്. എന്തെങ്കിലും മയ്യാദചെയ്യണമെന്നു പാട്ടക്കാർ ജന്മികളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ ജന്മികൾ അതു സമ്മതിക്കയില്ല. ഈ ഒരു സ്ഥിതിയാണ് ഒടുവിൽ പാട്ടം കൂട്ടുവാൻ പ്രേരകമായിത്തീരുന്നത്. ഈ നാലക്ഷരം മാറി കഴിഞ്ഞാൽ അങ്ങിനെയുള്ള വിഷമം ഉണ്ടാകയില്ല.

പിന്നെ രണ്ടാം ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ൧൧൧൮-ൽ നമുക്കു ഇതു പ്രസ്തുത ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ൧൧൦൭ മുതൽ ൧൧൧൫ വരെ തെങ്ങിൻ തോട്ടക്കാരും കവുങ്ങിൻ തോട്ടക്കാരും നെൽകൃഷിക്കാരും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ടു ജീവശ്ശവംപോലെയാണ് ഒരു കൊല്ലം മുമ്പുവരെ അവർ കഴിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഭേദഗതിയിൽ വില കുറഞ്ഞാൽ കുറഞ്ഞ പാട്ടമെ കൊടുക്കേണ്ടിവരുകയുള്ളു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ നിലവാരം ഒരു നാലഞ്ചുകൊല്ലംവരെ നിന്നിരുന്നാൽ.....

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: രണ്ടുകൊല്ലംവരെയെങ്കിലും നിന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. അച്ചുതൻ: ഈ സ്ഥിതി അഞ്ചുകൊല്ലം നിന്നിരുന്നാൽ കുറെ മെച്ചമായിരുന്നു. വസ്തു കൈവശമുള്ളവർക്കു ഇണം കിട്ടും. വസ്തു കൈവിട്ടുപോയിട്ടുള്ളവർക്കു രക്ഷയില്ല. ഈ വില നിന്നാൽ കുടിയാൻ ബില്ലിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഇണം തന്നെ വളരെ ശക്തിയായിട്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ രണ്ടാമത്തെ ഭേദഗതി പ്രസ്തുത ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. എനിക്കു ഈ ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): May I know the position of the Government?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, യുദ്ധം മൂലം കാഷ്ചികോലുന്നങ്ങൾക്കു വില കൂടിയ ഒരൊറ്റ കാരണംകൊണ്ടാണ് ഈ അമെൻറമെൻറ് വരുവാനിടയായിട്ടുള്ളതു്. അതില്ലെങ്കിൽ ഈ അമെൻറമെൻറ് വരുകയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കാഷ്ചികോലുന്നങ്ങൾക്കു വില വളരെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ വില കൂടിയിട്ടുള്ളതുമിമിത്തം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു അമെൻറമെൻറാണിതെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു. ബഹുമാനപ്പെട്ട അന്തിക്കാട് മെമ്പർ അവർകൾ സ്വതസിദ്ധമായ ഫലിതരസത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിലതെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മൂച്ചുപൽ എഗ്രിമെൻറ് വന്നാൽ കുടിയാന്മാർ പുറത്താകുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു നല്ലവണ്ണമറിയാം. അങ്ങനെയൊരു സ്വന്തം അനുഭവമുള്ള കാര്യമാണതു്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കുടിയാനു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻപോകുന്നുവെന്നു കേട്ടു തിന്യതി മുതൽ ഈ mutual agreement പ്രകാരം എത്രായിരം എക്കൽ ഭൂമി ഇവിടത്തെ കുടിയാന്മാരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു ഒഴിച്ചുമാറിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു കണക്കെടുക്കുന്നതായാൽ പരമാർത്ഥം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനയ്യതിരി: കണക്കെടുക്കുക.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കണക്കെടുക്കണമെങ്കിൽ ഇതിന്നു പ്രത്യേകമായി ഒരു സ്റ്റാഫിനെ വെക്കണം. അത്രമാത്രമുണ്ട്. ഈ വിളംബരം നിലവിലിരിക്കുന്ന കാലത്തു കൂടി ആധാരമില്ലാതെ പാട്ടത്തിന്നു കൊടുത്തിരുന്ന ഭൂമികൾ ജന്മികൾ ബലമായി കുടിയാന്മാരിൽ നിന്നും ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധാരമുള്ള ഭൂമികൾ കൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ജന്മികൾ ബലമായി ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി mutual agreement എന്ന പദം കൂടി ഈ നിയമത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ ഒഴിപ്പിക്കലിന്നു കുറെ ശക്തി കൂടിവരുമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധക്കാലത്തു നാളികേരത്തിന്നു വില കൂടിയിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട അന്തിക്കാട് മെമ്പർ പാട്ടശ്ശിട്ടു എഴുതിവാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതു് അതുപോലെ നാളികേരത്തിന്നു വിലകൂടിയ കാലത്താണ്. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്നു ഏതവസരത്തിലും ഭയപ്പെടുവാനില്ല. നാളികേരത്തിന്നു വില വളരെ കുറഞ്ഞകാലത്തു പാട്ടം നാളികേരമായിട്ടു തന്നാൽ മതിയെന്നു അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതു വാങ്ങിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ മാക്കററിൽ നൂണു യായിട്ടു നെല്ലു വിലയ്ക്കു മൂന്നുപോൾ ൧൦൯. വിലവെച്ചു ജന്മികൾ കുടിയാന്മാരുടെ പക്കൽ നിന്നു വാങ്ങിച്ചതായിട്ടു എനിക്കറിയാം. പിന്നെ ജന്മിയുടെ പറക്കു നെല്ലു കൊടുക്കണമെന്നാണു കരാർ. അതിനാൽ വലിയ കംഭവയരോടുകൂടിയ വലിയ തടിയന്മാരായ ആളുകളെയായിരിക്കും പറ വെട്ടി അളക്കുവാൻ ജന്മികൾ നിർത്തുന്നത്. ഈവിധമുള്ള അക്രമങ്ങളൊക്കെ ജന്മികൾ കുടിയാന്മാരുടെ മേൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കിട്ടാണു് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ ഭൂമിയാക്കിത്തീർന്നു കുടിയാന്മാർക്കു അതിൽ സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതു്. അതിനെ തുല്യപ്പെടുത്തുന്നതു താല്പര്യങ്ങളൊക്കെ കൊടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ഈ മാതിരി അമെൻറമെൻറ് ഈ നിയമത്തിൽ ചേക്കുവാൻ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു എന്റെ സർവ്വശക്തിയും പ്രയാഗിച്ചു ഞാൻ ഈ അമെൻറമെൻറിനെ എതിർക്കുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am sorry; Sir.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): May I know the position of the Government.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): I protest against that statement.

Deputy President: It is absolutely necessary to avoid all reference to His Highness.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Sir, I rise only to state the position which is shortly this. It is a simple problem in arithmetic. A property has been leased out for one rupee 30 years

back. At that time one rupee might fetch 32 cocoanuts. Now this year instead of one rupee the tenant shall be liable to pay 32 cocoanuts. That is the simple position. Now, then, 32 cocoanuts were worth only one rupee 30 years ago. What is the price to day? Roughly say, three rupees. Then it is three times the original pattam. Next the problem is this. Now suppose the price of cocoanuts goes down to six pies a cocoanut. We have to remember that what we have to pay in a lean year is again 32 cocoanuts computed at the original date of tenancy. Therefore, in a lean year the tenant has the option to give 32 cocoanuts. Shortly stated the tenant never gets a single pie remission or reduction at any time.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi): You are mistaken. The price may even go down.

Mr. V. J. Mathai (Planters): If you go on into a rambling inquiry and take the years in which the tenancies have come into being it will be a very laborious task. If you are bringing in a law should it not apply to any possible case. I take a possible case in which the price of cocoanut never goes down in the future beyond the rate subsisting 30 years back when the tenancy was created. If it is justice that you want for all, meet all possible cases. പച്ചമലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ൩൦ കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു ഒരു കടിയായുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അന്നത്തെ വിലവെച്ചിട്ടുള്ള തേങ്ങ ഇന്നും കൊടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: അന്നത്തെ ഒന്നൻസി വളരെ കുറവാണെന്നാണ് പറയുന്നത്.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: എന്തു കാലത്തായാലും, ഒരിക്കൽ നിശ്ചയിച്ച പാട്ടം ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം കൂട്ടാമെന്നാണ് ഈ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത്. അപ്രകാരം ഒരു നിശ്ചയമുണ്ടായാൽ ഉഭയസമ്മതം ബലം നിമിത്തം ഉണ്ടാവും.

Mr. A. Madhava Prabhu (Dewan Peishkar): Sir, both aspects of the question have been very fully discussed by Hon'ble Members. But since the Hon'ble Member for Planters wanted to put it very clearly in his speech in his own way, I should like also to put it in my own way in as clear terms as I can. The fallacy in Mr. Mathai's argument is this. He thinks that pattam of parambas is always payable in money. The idea that we have put into this Bill is quite the opposite. No doubt, the pattamchit says that pattam should be paid in money. But you should not think of that as payable in money. The whole difficulty is this. We are accustomed to think of pattam of parambas as payable in money. If, on the other hand, as in the case of nilams, if the pattamchits simply stated 25 cocoanuts or its value as is stated in the case of nilam pattamchits as 5 paras or its value, there would have been no difficulty. It is admitted that in the case of both nilams and parambas pattam is fixed only with reference to the productive capacity of the land at the time. Of course, when it is fixed without taking the productive capacity of the land, the matter is different. If therefore, we take this to be the fundamental basis, that is to say, if it is a garden which produces 100 cocoanuts and it is a nilam yielding 25 paras the jenmi shall take 25 cocoanuts and five paras of paddy, if that is the basis of the transaction, the next question is which is the most easily payable method which is workable in practice. In those times—until this Bill may come into force—it would be regarded that in the case of cocoanut and such other commodities it would be difficult to put the share of the profits as the pattam that would be payable. In the other case it is very easy to make it payable in kind. In one case the share of the produce which the jenmi is entitled to is put in the pattamchit. In the other case the money value of it is put, on account of the difficulty of paying it in kind. The whole difficulty arises on account of that. If you forget that, then there is no hardship either for the tenant or for the landlord. As I said yesterday you are taking away the property from the hands of the landlord. He is to share the benefits of the prosperity so far as increase in the produce of the land is concerned. The landlord should share both in prosperity and in adversity. By this law you are depriving him of that right. When you deprive him of that right at least put him in the position he would have been if he was in possession of the property. That is the way in which one should look at it, and not to look at the pattam of the paramba as money pattam. The pattam is a definite share of the produce of the land. If you look at pattam in that way, there is absolutely no difficulty.

Mr. T. P. Poulse (Kanayannur): My doubt is this. Are we right in assuming that in every case where money is fixed for pattam the value of that particular year of the leasehold will be the basis of the calculation. Suppose this year a pattamchit is executed. The price is Rs. 80 or Rs. 100. Will the basis of fixing the pattam be Rs. 100 or Rs. 80 or will the landlord and

tenant take into account the possibilities of fluctuations of market in future. I am not one who thinks that in case there is a high rate in the market pattam should not be enhanced or if there is a fall pattam should not be reduced. I fully appreciate the argument of the Hon'ble Diwan Peishkar. But here my doubt is that we are proceeding on the assumption that when pattam is fixed in a particular year in a lease deed the value of the produce in that particular year is the only criterion of that pattamcrit. Suppose this year when the price is 100 rupees pattam is fixed at Rs. 40. Suppose after ten years again when the price goes down to Rs. 40 you say that pattam should be reduced by one and a half. It will really be hard. *Vice versa* will also be hard.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): It is the average prevailing price of the year that we take into consideration because we have never seen such a fluctuation as we see this year. Either we have got a slow steady decline or a slow steady rise. We have not seen the other thing.

Mr. T. P. Poullose (Kanayannur): If this year a pattamchit is executed would any tenant agree to fix pattam on Rs. 80 or Rs. 90 basis? Would any jenmi agree to calculate pattam on Rs. 15 basis. Here we are proceeding on a false basis.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): You are assuming that if the price of cocoanut is Rs. 75 the tenant would be inclined to take the property on lease at that rate. But if the price is Rs. 80 or 90 I do not think any man would have taken the property at that rate. These are abnormal conditions and therefore we ought to think on the lines of one who is accustomed of normal conditions only.

Therefore, if we take the basis of normal dealings between parties—we are not here to provide for abnormal possibilities—I think the basis is acceptable and there is no doubt that this is the best solution of the problem, equitable alike to the landlord and to the tenant. I do not propose to go further into the matter except to say one or two word with reference to one or two suggestions. I mean the suggestion with regard to arecanut gardens and other gardens—I mean gardens in which the chief crop is neither cocoanut nor arecanut. With regard to these, I don't think we have any statistics as to lands where cotton is grown. If at all cotton is grown it is only in some of the villages of the Chittur Taluk. But with regard to that, it is not possible to get statistics. Then there is pepper. That is also not taken as the main cultivation on any particular land. It is only a subsidiary product. I do not think there is any pattamchit where it is taken as a major crop. Then the question is whether arecanuts should be included. We are trying to see whether we can get statistics regarding arecanuts. Once the thing is in the Statute Book we have to publish the rates. Otherwise it becomes unworkable. We are willing to include it provided we get the statistics. I must also say that when clause (1) is put to vote it should not be put as a whole. The only question to be put to vote must be whether "except with mutual agreement" should be there or not.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Sir, can I get one point of information. Here there is the expression "be liable to pay it in kind computed on the basis of the market value of the cocoanut prevailing on the date of the contract of tenancy." Does it refer to a renewed contract or the contract in its inception?

***Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General):** The existing contract. The Hon'ble Member for Anthikad raised a question as to why this Bill does not contain a provision giving right of preemption mutual to the landlord and the tenant in case either is prepared to sell his rights. Though there was a casual discussion on that issue at the Select Committee stage, that matter was not really pursued further, and so that was not included. That is a question which is open to consideration. Regard being had to the progress of the Bill it may not be possible to come to a definite conclusion on that subject at present. That question was partially discussed in the Select Committee stage but there were difficulties in the matter of fixing the value and the consequential litigations that may arise because there is no Board of Valuation and we want to minimise litigation as far as possible.

At the very outset when the Bill was moved for consideration I said that this House should be able to rebut any accusation that we are enacting an expropriatory legislation. Therefore when the right to get possession of property is sought to be taken away from one class of persons and vested in another we must also take into consideration the fluctuations in the market rate of the produce of the land. Therefore I say this amendment according to Government deals out justice

*Speech not correct by the Honble Member.

to the jenmi class as well as to the tenant. On principle it cannot be opposed. There is only one principle on which it can be opposed and that is if this amendment is passed in certain periods the tenant will have to pay something more in cash on account of the abnormal rise in the price of agricultural produce. The Government was prepared to give fixity of tenure on condition that the rights of the jenmies are assured. I hope that the hon'ble members will admit that this is a proper and right amendment. I may also inform the House that this amendment is the result of an attempt on the part of the Government to hold the scales even between the jenmies and the tenants.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, I entertain a serious doubt. Suppose the House is to put Amendment No. 17 to vote.....

Deputy President: First the question will be put "delete the words except by mutual agreement".

Mr. M. K. Devassy (Adur): There is an amendment of Mr. Moothedan, Amendment No. 18. That amendment relates to the same issue, an alternative proposal. The House can accept either amendment No. 17 or amendment No. 18. There must be a common discussion of both the amendments together, without which it will not be possible for the House to come to a decision.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I may be allowed an opportunity to explain.

Mr. M. K. Devassy (Adur): It is practically impossible for us to come to a decision. Suppose we vote for amendment No. 17, the discussion on amendment No. 18 will be superfluous.

Deputy President: Amendment No. 17 is before the House and the discussion is over.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Amendment No. 17 should not be put to vote before the other amendment is discussed, otherwise amendment No. 18 cannot be voted upon.

Deputy President: If it cannot be put to vote it will be disallowed. Now an elaborate discussion on amendment No. 17 is over.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, the rule is that cut motions and amendments relating to the same principle should be discussed together.

Deputy President: Nobody moved for a joint discussion.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Nobody knew that the principle was the same.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Let the discussion on amendment No. 18 be over so that everyone may understand the implications of those two amendments and exercise a choice between the two.

Deputy President: Then we will have to re-open the whole discussion.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Certainly.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Not a re-opening of the discussion. Even if the Chair is putting to vote amendment No. 17, No. 18 will have to be discussed.

Deputy President: The question of admissibility will be discussed first.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Does the Chair mean that amendment No. 18 should not be discussed.

Deputy President: If the principle is the same it cannot be discussed.

Mr. M. K. Devassy (Adur): If the House is for allowing the amendment to go without a discussion I have no objection but don't think I am agreeing with that view.

Deputy President: The question is the words "except by mutual agreement" be deleted from clause (1).

Amendment, put and carried

(Whole amendment, put to vote and carried)

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): A poll, Sir.

Ayes

(1) Messrs. T. S. Ramachandra Ayyar.	(15) J. H. Walmesley.
(2) V. N. Damodaran Nambiar.	(16) Ramavarmha Tampuran.
(3) V. K. Bhaskara Menon.	(17) A. Madhava Prabhu.
(4) C. K. Nayar.	(18) M. M. Paul.
(5) P. Kumaran Ezhuthassan.	(19) M. Sivarama Menon.
(6) K. Narayana Menon.	(20) C. J. Mathew.
(7) A. T. Kunjipailo.	(21) T. Narayana Menon.
(8) K. M. Ibrahim.	(22) Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur.
(9) T. A. Ramachandra Ayyar.	(23) Parambi Lonappan.
(10) K. Ashtamoorthi Nambudiripad.	(24) P. V. Raphael.
(11) C. Ittiravi Nambudiripad.	(25) Rao Sahib I. N. Menon.
(12) N. Govinda Pai.	(26) Rao Sahib Dr. T. Verghese and
(13) N. V. Subbarayan Chettiyar.	(27) V. K. Aravindaksha Menon.
(14) V. K. Kutty.	

Noes

(1) Mrs. Joshua.	(9) Mr. K. R. Achyutan.
(2) Mr. M. K. Devassy.	(10) „ B. M. Peter.
(3) „ K. R. Ramakrishnan.	(11) „ K. S. Panicker.
(4) „ Ephraim Ouseph.	(12) „ T. P. Poullose.
(5) „ K. Kunhirama Menon.	(13) „ K. T. Achyutan.
(6) „ C. V. Iyyu.	(14) „ C. K. S. Moni.
(7) „ A. V. Moothedan.	(15) „ P. K. Krishnan.
(8) „ M. Krishna Menon.	(16) „ V. J. Mathai.

Neutral

- (1) Mr. A. Eachara Menon.

Deputy President: 27 against 16 and 1 neutral.

Motion is carried

Deputy President: Amendment No. 18 cannot be moved.

Amendment Nos. 19 and 20 were not moved

Amendment No. 21

Mr. C. K. Nayar (Nemmara): Amendment Nos. 21 and 22 standing in my name may kindly be allowed to be taken up together.

Deputy President: Yes.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഇതാണെന്റെ ഭേദഗതി. തങ്ങളവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബില്ലിന് പരമ്പരക്കു ഭേദഗതികളൊന്നും കൂടാതെ പാസ്സായാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ഭാഗത്തു്.....

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ : അതു ശരിയാണോ ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഒരുമാതിരി അങ്ങിനെയാണു്. : ജനികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ചവിട്ടിത്തേക്കലാണു് കടിയാൻ നൽകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളെമെന്തു് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം മറുഭാഗത്തു്; ജനികളെന്നൊരു വിഭാഗമുണ്ടെന്ന ബോധംപോലുമില്ലാതെ കടിയാൻകാൽത്തെ വീക്ഷിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗമന്യത്ര; ഇങ്ങിനെ ചേരിതിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു നിയമസഭയിൽ വിവാദബില്ലിന്നു് ഒരു ഭേദഗതിയവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കുക അത്ര എളുപ്പമേറിയ ഒരു കാര്യമല്ലെന്നിരിക്കയാം. എങ്കിലും ജനിക്കും കടിയാനും ഒന്നുപോലെ സ്വീകാര്യവും രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തവുമായ ഒന്നാണെന്റെ ഭേദഗതിയെന്നുള്ള സമാധാനമാണിതവതരിപ്പിക്കാനെന്ന പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലില്ലാത്ത ഒരു സമ്പ്രദായം ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു കഷ്ടമാണു്. തറിക്കത്തുകാരെന്ന കടിയാൻവിഭാഗം ചിററൂർ താലൂക്കിന്റെ പ്രത്യേകതയാണെന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുമല്ലെ? ചിററൂർ താലൂക്കിന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയാണു് എന്റെ ഈ ഭേദഗതിയുടെ ബീജം. വെറമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്ന തോടൊപ്പം, പാട്ടത്തിൽ കൂടുതൽകറവു ചെയ്യാനുള്ള അവകാശത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു

നിയമം നിയമസഭയുടെ പശ്ചാത്താപനക്ഷ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർ ഇതുമൂലമുണ്ടാകാനിടയുള്ള വിഷമതകളെ ഈ സഭ മുന്പാകെ വെക്കേണ്ടതു് എന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ ഭേദഗതിയിലെ ആദ്യഭാഗം തോട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണു്. തോട്ടങ്ങൾ അവിടേയും വെറുമ്പാട്ടത്തിന്നേല്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തോട്ടങ്ങളിൽ തെങ്ങ് കവുങ്ങ് മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ “തൈവെച്ചു്” അതുകൂടെ ഉടമസ്ഥന്മാരാണു നടത്താൻ. ഒരിക്കൽ തൈവെച്ചാൽ അന്നുഭവം കിട്ടിത്തുടങ്ങുന്നതിന്നു് എട്ടോ പത്തോ കൊല്ലങ്ങൾ വേണ്ടിവരും. അന്നു്—തൈകൾ കാച്ചുതുടങ്ങിയാൽ—അതിന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു് ഉടമസ്ഥന്മാർ പാട്ടം കൂട്ടാമുണ്ടു്. ഇന്നിപ്പോൾ പാട്ടം കൂട്ടാൻ പാടില്ലെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ കുടിയാനു് വസ്തുവിൽ സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കാൻ പോകുകയാണു്. അതായതു് പതിവനുസരിച്ചു് രണ്ടോ നാലോ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഉടമസ്ഥൻ വെച്ചിട്ടുള്ള തൈകളുടെ അനുഭവമെടുത്തനുഭവിക്കാൻ അയാൾക്കുള്ള അവകാശത്തെ നിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണു്. മറ്റൊരാളാതിരിപറഞ്ഞാൽ താൻ ചിലവുചെയ്തു് തന്റെ ഭൂമിയിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ചമയങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ തനിക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ടതായ ഓഹരിയെപ്പോലും കുടിയാനു കൊടുക്കുവാൻ തുനിയുകയാണു് നിയമം. ഈ നില പരിതാപകരമായ ഒന്നത്രെ. അതിന്റെ പരിഹാരമായിട്ടു മാത്രമാണു് ഈ നിയമം നടപ്പിലായി അഞ്ചു കൊല്ലത്തിന്നു ശേഷം പാട്ടം കൂട്ടുവാൻ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനാവകാശമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ : ഇതിന്നു പാട്ടുശ്ലീട്ടുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് തോട്ടങ്ങളിൽ തൈവെച്ചുകൂടെന്നില്ല. കുടിയാനു സ്ഥിരാവകാശമില്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, ഉടമസ്ഥൻ തന്നെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതെന്നായിരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിക്കാനവനു കഴികയില്ല. അപ്പോൾ, കഴിവുള്ള കുടിയാൻപോലും തോട്ടങ്ങളിൽ തൈവെച്ചുനടത്തുകയുമില്ല. അതിന്നു കഴിവില്ലാത്ത കുടിയാന്മാരുടെ കഥ പറയേണ്ടതുമില്ല. തൈവെക്കാതിരുന്നാൽ കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കകം തോട്ടം വെറുംപറമ്പായി മാറിയേക്കാം. പണം കൊടുത്തു ഭൂമി വാങ്ങിയ ഉടമസ്ഥനു് അനുവദിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല ഇതു്. അതുകൊണ്ടാണു് പ്രായേണ ഈ പണി ജന്മിതന്നെ ചെയ്യുന്നതു്. പാട്ടുശ്ലീട്ടു് ഇതിന്നു തടസ്സമാകാറില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ജന്മിയാണോ പ്ലാൻറു ചെയ്യുന്നതു് ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ സാധാരണ അങ്ങിനെയാണു്.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ : ജന്മികൾ പുതിയതായി വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുമ്പോൾ തൈവെച്ചു എന്നുള്ളതിന്നു് കുടിയാന്റെ പക്കൽനിന്നും സ്റ്റേറ്റ്മെൻറു മേടിക്കാറുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ : ഇപ്പോൾ ആരുടെ കയ്യിലാണു വസ്തു ഇരിക്കുന്നതു് ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : കുടിയാന്റെ കൈവശം.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ : യാതൊന്നും പറയാതെ വസ്തുവിൽ തൈവെച്ചു കൊടുക്കുകയാണോ ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : അതെ. അതാണവിടുത്തെ പാരമ്പര്യം. പാട്ടുക്കാരനു സ്ഥിരാവകാശമില്ലാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം വസ്തു കൈവശം വെച്ചുനടവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന കുടിയാൻ, ഈ സമ്പ്രദായത്തെ തന്നെയും ജന്മിയുടേയും ഗുണത്തെ കാത്തു് വിരോധിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ എഴുതിവെച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം ജന്മി വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ അനുഭവം കുടിയാൻ മാത്രമായി എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു സാഹസമാണു്.

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ : കുടിയാൻ എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : വൃക്ഷങ്ങൾ ജന്മിയുടേതാണെങ്കിൽ വസ്തു കുടിയാന്റെ തല്ലയോ ?

മിസ്റ്റർ സി.കെ. നായർ: അതാവൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. അതുവരെയുള്ളതിനു കണക്കു പറയണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതിനർത്ഥം. അതാണെന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ആദ്യഭാഗംകൊണ്ടു ഞാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഇനി എന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധത്തെ വിശദമാക്കാം. അവിടുത്തെ തോട്ടങ്ങളിൽ പലതും തൈവെക്കാനും കൃഷികളിൽ പലതും വെട്ടുകിള നടത്താനും പറ്റിയ സ്ഥലങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളവയാണ്. തൈവെപ്പ് എന്താണെന്നു ഞാൻ വിശദമാക്കിയല്ലോ. വെട്ടുകിളയെന്നതു പറമ്പിനെ ഒരുപ്പുനിലമായും ഒരുപ്പുനിലത്തെ ഇരുപ്പുനിലമായും മാറ്റാറുവരുന്നു. വസ്തു വാങ്ങുമ്പോൾ ഈ സൗകര്യങ്ങളുള്ളതാണ് വസ്തു വെങ്കിൽ സാധാരണ അതില്ലാത്ത വസ്തുവിനെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വില കൊടുക്കേണ്ടിയും വരും. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വസ്തു സ്ഥിരാവകാശം വഴി കടിയായാൻ കയ്യിൽ വന്നാൽ അതിൽ തൈവെക്കാനും വെട്ടുകിള നടത്തി വസ്തു നന്നാക്കാനുമുള്ള കടിയായാന്റെ അവകാശത്തെ ഞാൻ വകവെച്ചുതരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കടിയായാൻ മനഃപൂർവ്വമായോ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അനുവദിക്കാത്തതുമൂലം തൈ വെക്കാതിരിക്കുകയോ വെട്ടുകിള നടത്താതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതു ചെയ്ത വസ്തു നന്നാക്കാനുള്ള അവകാശം ജന്മിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ ആദ്യഭാഗംകൊണ്ടു ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന ജന്മിക്കു താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോളം പ്രവൃത്തിക്ക്—ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടോളം പണത്തിന്—പ്രതിഫലം കിട്ടണമെന്നു പറയുന്നത് കേവലം നീതിമാത്രമാണ്. ഈ നീതി ലഭിക്കുന്നത് തോതനുസരിച്ചു പാട്ടം കൂട്ടുന്നതു മൂലമാകയാൽ പാട്ടം കൂട്ടാനുള്ള അവകാശം ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജന്മിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും എന്റെ ഭേദഗതി ശരിക്കും. ഏവംവിധത്തിൽ നന്നാക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്നു നികുതി കൂടുമ്പോൾ വസ്തു നന്നാക്കിയിട്ടുണ്ടോ ആയാലാണാകട്ടെ നികുതിക്കത്തക്കവായിരുന്നെന്നും നിർണ്ണയിക്കണമെന്നുണ്ടെന്റെ ഭേദഗതി. കടിയായാന്റെ നന്മക്കായിതന്നെ പറയുന്നതിലെന്നിരിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : കടിയായാന്റെ നന്മക്കു വേണ്ടിയാണോ ഇതു ചെയ്യുന്നത് ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : അതെ. തീർച്ചയായും അതെ. പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കാവുന്നിട്ടുണ്ടോളം ഭൂമി ജന്മികൾ പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കുകയും പാട്ടക്കാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ കടിയായാതിലൊരാൾക്കും ഒരു സെൻറർ ഭൂമിപോലും കൂടുതലായി കിട്ടാനുണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. സൗകര്യമുള്ള ഭൂമികളെ കഴിവുള്ള കടിയായാൻ വെട്ടുകിള നടത്തിയോ മറ്റൊരാൾ നന്നാക്കുമെന്നു വെക്കുക. സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും കടിയായാൻ കഴിവില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പത്തു പറക്കുകി കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള നില മവന്നു കിട്ടുന്നത് അവന്റെ ഗുണത്തിന്നല്ലെന്നാണെങ്കിലും പറയുമോ ? ഇങ്ങിനെ കടിയായാൻ കൂടുതൽ ആദായത്തിന്നു മാറ്റുമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ജന്മിക്കു പാട്ടം കൂടുതൽ കിട്ടേണ്ടതു മല്ലേ ? ജന്മിക്കു ദോഷമേതുമില്ലാതെ കടിയായാൻ നന്മയുണ്ടാക്കാനുള്ള ഈ മാറ്റത്തെ ഈ സഭ സ്വീകരിക്കുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. പാട്ടം കൂട്ടുന്നതിനെ വിരോധിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് 'ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം പാട്ടം കൂട്ടാവുന്ന' ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു എന്റെ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കയില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനായി എന്റെ ഭേദഗതിയെ സഭ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ഗവണ്മെന്റ് മാത്രം അനുകൂലിച്ചാൽ മതിയോ ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : ഗവണ്മെന്റും ബഹുമാനപ്പെട്ട അനുഭോഗസ്ഥമെമ്പർമാരും അനുകൂലിക്കണം.

Mr. K. Kunjirama Menon (Cheruthuruthi): I second it.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ : സർ, മിസ്റ്റർ നായർ മലയാളത്തിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളത് ഒന്നു വായിച്ചുകേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

Deputy President: The Amendment was originally sent in Malayalam.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): On a point of order. We do not know what we are discussing about.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): I oppose the amendment. The principle of the amendments is against the ordinary conception of what is called a lease. In the

conception of the term "lease" possession is always exclusive with one party and the other party has no possession but only a right to possession. Here, in the second part of the amendment, it is assumed that the landlord has got the right to get in and plant trees and ask for compensation in the proportion of the yield of the trees which are so planted. That is fundamental misconception of what is called a "lease".

Secondly, now since the previous amendment has been accepted without the words "except by mutual agreement", this is directly in conflict with the principle which has been accepted by this House, that is, in no case shall any enhancement take place. We cannot therefore accept another amendment which is in conflict with the passed amendment.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: സർ, എന്റെ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുവാൻ ഒരു പ്രധാന കാരണമായി പറയുന്നത് ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം പാട്ടം കൂട്ടുവാനും കുറയ്ക്കുവാനും സൗകര്യമുള്ള സ്ഥിതിക്കു ഇതു നിയമസഭ സ്വീകരിക്കുന്നത് ദോഷമാണെന്നാണ്. അതു രണ്ടും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒന്നു ജന്മി കൂടിയാൻ നിയമപ്രകാരം സ്ഥിരാവകാശം കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭൂമിക്കു പാട്ടം കൂട്ടൽ, മറ്റൊന്നു ജന്മി പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു പാട്ടം കൂട്ടൽ, ഈ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ പാട്ടം കൂട്ടലിന്നു കൂടിയാൻ സമ്മതമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും പാട്ടം കൂട്ടുവാൻ ജന്മിക്കു അധികാരം കിട്ടണം. ഇതേ എനിക്കിതിൽ പറയുവാനുള്ള.

Amendment, Put and Lost

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Poll, Sir.

Ayes

Mr. C. K. Nayar

Noes

1. Mr. A. V. Moothedan.	11. Rao Sahib I. N. Menon.
2. " V. J. Mathai.	12. Mr. P. V. Lonappen.
3. " Ephraim Ouseph.	13. " T. Narayana Menon.
4. " K. R. Ramakrishnan.	14. " M. M. Paul.
5. " C. V. Iyyu.	15. " M. Sivarama Menon.
6. " P. Kumaran Ezhuthassan.	16. " C. J. Mathew.
7. " T. A. Ramachandra Ayyar.	17. Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur.
8. " V. K. Kutty.	18. Mr. A. Madhava Prabhu.
9. " P. V. Raphael.	19. Rama Varmha Tampuran.
10. " V. K. Aravindaksha Menon.	20. Mr. T. K. Nayar.

Neutrals

(1) Mr. K. S. Panicker.	(5) Mr. K. Kunhirama Menon.
(2) Mrs. Joshua.	(6) " A. Eachara Menon.
(3) Mr. M. Krishna Menon.	(7) " K. T. Achyutan.
(4) " T. S. Ramachandra Ayyar.	(8) " P. P. Devassy.

Deputy President: 1 for, 20 against. The motion is, therefore, lost.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ: Mr. President Sir, ഈ ഉപക്ഷേപം തറിക്കത്തുകാർ ഉള്ള ഭിത്തിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരിൽനിന്നും ചില വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതിന്നു ശേഷം അവതരിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഞാൻ സിലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം വായിക്കാം. അതു സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങളാണ് എനിക്ക് അവരിൽനിന്നു കിട്ടുവാൻ ഞാൻ ആശിക്കുന്നത്. ചിറൂർ താലൂക്കിൽ തറിക്കത്തുകാർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരെ ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്. വലിയ ഭൂമികളിൽ കുറച്ചുഭാഗത്തു് യാതൊരു പാട്ടവും കൂടാതെ താമസിക്കുവാനുള്ള അവകാശം അവർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽനിന്നും പാട്ടം ഇനത്തിൽ യാതൊരു തുകയും ജന്മിക്കു കിട്ടുന്നില്ല. ആ ഭൂമിയുടെ നികുതി മുഴുവൻ ജന്മിയാണു കൊടുക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകളെ ഈ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പിലെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം വെറുവാട്ടക്കാരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങിനെ ആക്കിയതിന്റെ ഫലമായിട്ട് അവ

ഈ സ്ഥിരാവകാശവും കിട്ടി. എന്നിട്ടും ആ വസ്തുവിന്റെ നികുതി കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ജന്മിക്കാണ്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ഒരു നികുതി ഇവർക്കിനിന്നും ജന്മിക്കു കിട്ടേണ്ടതാണ്. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ൨-ാം പേജിൽ ക്ലാസ്സ് ൪-ൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്.

"There are certain *tharikkuthukarans* in the Chittur Taluk who are paying nothing to the landlords though they have been given a lease-hold right, as it were, over certain portions of larger items of properties. It is considered that with the grant of permanent rights of occupation to them, the landlord should have the right to get some rent when he has also the liability to pay tax. The Committee have no definite data to enable them to fix the rent in such cases but it is felt that an annual rent of one anna per cent of land will not be unreasonable. Provision has, therefore, been made in this behalf."

സിലക്ട് കമ്മിറ്റി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി അവരുടെ തെളിവെടുത്ത ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നവെന്ന് ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ കൂടിയാണ് ഇതിൽ പറയുന്നതെങ്കിൽ ജന്മിക്കു യാതൊരു പാട്ടും അവർക്കിനിന്നു കിട്ടുന്നില്ല. വെറുപാട്ടുക്കുടിയാനാക്കുള്ള സ്ഥിരാവകാശം ഇവർക്കും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ജന്മിക്കു ഈ ബില്ലു പ്രകാരം പാട്ടം കൂട്ടുവാൻ കറക്കുവാൻ പാടില്ല. എല്ലാകൊല്ലവും ജന്മികളിൽനിന്നും നികുതി കൊടുത്തുകൊണ്ടു മരിക്കണം. നികുതി കൊടുക്കേണ്ട വകക്കെങ്കിലും ജന്മിക്കു അവർക്കിനിന്നു വല്ലതും കിട്ടട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചാണ് ആ ഭാഗം ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ അമൻറമെൻറ ഞാനെഴുതിയിട്ടുള്ളത്. തറിക്കത്തുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരിചയമുള്ള മെമ്പർമാരിൽനിന്നും അവരുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കണമെന്നോ വേണ്ടയോ എന്നു തീർച്ചയാക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. He has the known status of lessee.

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: ഈ ബില്ലിന്റെ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി ചിലതു പറയുവാനുണ്ട്. തറിക്കത്തുകാരനെ എങ്ങിനെ ഇതിൽ പെടുത്തിയെന്നാണ് ചോദ്യമുണ്ടായത്. കടികിടപ്പുകാരും തറിക്കത്തുകാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണെന്നു പറയാം. ൪ ഭാഗം കുറിയടിച്ച് ഭൂമി പുറവെച്ചു താമസിക്കുവാനായി കൈവശം കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ മാവ്, പട്ടി, മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം അയാൾ ജന്മിക്കു കൊടുക്കണം. വേറെ വല്ല ഫലവൃക്ഷങ്ങളും വെച്ചു പിടിപ്പിക്കയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ആദായം അയാൾക്കു എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. കടികിടപ്പുകാരനു പുറവെച്ചു താമസിക്കുവാനുള്ള അവകാശമെന്തുള്ളൂ. അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു അവകാശവുമില്ല. തറിക്കത്തുകാരൻ പുറവെച്ചു താമസിക്കുകയും, അവന്റെ ഇഷ്ടപോലെ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചു അനുഭവങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്യാം. യഥാർത്ഥം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു വെറുപാട്ടുകുടിയാനുള്ള ബാധ്യത എത്രയുണ്ടോ അത്രയുതന്നെ തറിക്കത്തുകാരനും ഉണ്ട്. രണ്ടൊ മൂന്നോ പ്ലാവൊ മാവൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുമാത്രം അനുഭവമെടുത്തു ജന്മിക്കു കൊടുക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളതു അവനു എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെയും ഒരു കടിയായി നെല്ലോല കണക്കാക്കി ഇതിൽ വെറുപാട്ടുക്കുടിയാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അവർ ജന്മിക്കു ഒന്നും കൊടുക്കാറില്ല എന്ന് സെലക്ട് കമ്മിറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ മനസ്സിലായി. ഇതുവരെ ആരെങ്കിലും കൊടുത്തതായി രേഖയുണ്ടോ എന്നു തെളിവെടുത്തപ്പോൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ചിലർ കൊടുക്കാറുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: ഇതിന് ഒരു റേറ്റ് ഫിക്സ് ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും ന്യായമായ ഒരു സംഖ്യ ഒരേ നിശ്ചയിച്ചത്. ൧൦ സെൻറുണ്ടെങ്കിൽ ൧൦ റൂ. നികുതി കൊടുക്കേണ്ടതിനെങ്കിലും ജന്മിക്കിരിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചു. ആ ഭാഗത്തു ഇതിനെപ്പറ്റി അറിവുള്ള മെമ്പർമാരുള്ളതുകൊണ്ടു അവർതന്നെ ന്യായമായ ഒരു സംഖ്യ ഇതിലേക്കു തീർച്ചയാക്കുന്നപക്ഷം അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു തയ്യാറാണ്. ഒരേ എന്നുള്ളതു മുക്കാലണയൊ ഒന്നുകാലണയൊ ആക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു അതിൽ വിരോധമില്ല. ആ മെമ്പർമാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു തയ്യാറാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: പട്ടി, പ്ലാവ്, പന ഇതുകൾ വെച്ചുണ്ടാക്കിയാൽ അനുഭവം ജന്മി എടുക്കുന്നവെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഒരേ വീതം പാട്ടം നിശ്ചയിച്ച് അതു കൊടുക്കുന്നപക്ഷം പിന്നെ ആ അനുഭവം ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? അതുകൊണ്ട് പാട്ടം വാങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവകാശം ജന്മിക്കില്ല എന്നാക്കിയാൽ തരക്കേടില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ഈ ബില്ലിന്റെ ഒന്നാം വായനയിൽതന്നെ ചിററുർ താലൂക്കിലുള്ള തറിക്കത്തുകാരും വെറമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാരിൽപെട്ടവർ പരസ്പരം മാത്രംപോരാ. എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സർവ്വ സെറ്റിൽമെന്റിനു മുമ്പുതന്നെ നാലോ അഞ്ചോ സെന്ററിതം സാധിക്കുക ചെറിയ വീടുകൾ വെച്ച് താമസിക്കുവാനായിട്ടു ജന്മികൾ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഈ സംബന്ധം. നാലുഭാഗത്തുതറിക്കത്തുകൊടുത്ത് പരവെച്ച് താമസിക്കുവാനും, കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പണം വീതം ജന്മിക്കു കൊടുക്കുവാനും, അതിലുള്ള പട്ടി, പന മുതലായ തുകകളെ അനുഭവം കൊടുക്കുവാനുമാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഈ വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് കുടിയിരിപ്പുകാരന്റെ പ്രയത്നത്താൽ അല്പ കാലയൊരൊ വിത്തുകൾ കൊത്തിയിട്ട് വളർന്നു വന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതായിരിക്കാം ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. തറിക്കത്തുകൊടുക്കുന്ന ഭൂമി സാധാരണ നാലോ അഞ്ചോ സെന്ററി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ താമസിച്ചു വരുന്നവരിൽ ചിലർ കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പണം ഇന്നും കൊടുക്കുന്നവരുണ്ട്. നൂററിക്ക് ൫൦ പേരും കൊടുക്കാത്തവരുമാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജന്മികൾ ഇതൊന്നും സാധിക്കാതെ വാങ്ങണം എന്നു വിചാരിക്കാറുണ്ട്. ചില ജന്മികൾ എത്ര ചെറിയ സ്ഥലം ആയാലും കയ്യടക്കുവൻ കയ്യടക്കാൻ എന്നു ന്യായേന രണ്ടും മൂന്നും അഞ്ചും ഉറപ്പികവരെ പാട്ടം വാങ്ങാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പല പ്രകാരത്തിലാണ് ജന്മിയും തറിക്കത്തുകാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടുവരാറുള്ളത്. എന്റെ അറിവിൽ തറിക്കത്തുകാരന്മാരിൽ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടത് എന്താണെന്ന് ഇതുവരെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ അതിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന കയ്യടക്കും നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വെറമ്പാട്ടക്കുടിയാന്റെ അവകാശമൊക്കെ അവനുണ്ട്. ജന്മിയും വെറമ്പാട്ടക്കുടിയാനും എന്ന നില മാത്രമേ ജന്മിക്കും തറിക്കത്തുകാരനുമുള്ള പാട്ടം ശരിയായി കൊടുത്തുവന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ജന്മി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ തറിക്കത്തുകാരന് സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെ ഒഴിക്കുമ്പോൾ ചമയവില കിട്ടുവാൻ അവകാശപ്പെടാവുന്നതുമാണ്. സാധാരണയായി പ്രബലന്മാരായ ജന്മികൾക്കുമാത്രമേ പട്ടി, പന മുതലായതുകകളെ അനുഭവം കിട്ടാറുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: എന്താണതിനു കാരണം?

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: 'കയ്യടക്കുവൻ കയ്യടക്കാൻ' അതുതന്നെ കാരണം.

എന്നാൽ മറ്റു ചില ജന്മികൾ ഇതൊന്നും വാങ്ങാറില്ല. അവർക്ക് കയ്യടക്കിയിട്ട് കൊല്ലത്തോടും നികുതിയടക്കം എന്നല്ലാതെ തറിക്കത്തുകാരിൽനിന്ന് യാതൊന്നും കിട്ടാറില്ല. തറിക്കത്തുകാരന് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുത്തു വളരുന്നതായി. ഇപ്പോൾ വെറമ്പാട്ടക്കാരന്റെ സർവ്വ അവകാശവും അവനുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്നുവരെ അമെൻറമെൻറിൽ ഒരു അബലം പറിട്ടുണ്ട്. പട്ടണങ്ങളിലുള്ള വെറമ്പാട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശമില്ലെന്ന ഒരു ഭേദഗതി ഇവിടെ പാസ്സായി. ചിററുർ താലൂക്കിൽമാത്രം തറിക്കത്തുകാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശമുണ്ടെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്. ചിററുർ തത്തമംഗലം എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ പാട്ടച്ചിട്ട് എഴുതി കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരൊക്കെ വെറമ്പാട്ടക്കാരാണ്. പാട്ടച്ചിട്ട് രജിസ്റ്ററാക്കി കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരും, ഇല്ലാത്തവരും, പണ്ട് തറിക്കത്തുകാരായിരുന്നു എന്നു ഓക്കുമ്പോൾ അതിൽ ചിലർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം ഉണ്ട് ചിലർക്ക് ഇല്ല എന്നു വരുമ്പോൾ കഷ്ടമാണ്. ആ നില എടുക്കുന്നത് ഒട്ടും ന്യായമായിരിക്കയില്ല.

Mr. V. J. Mathai (Planters): On a point of order. We have got about 80 amendments, to consider. Now, the whole issue before the House is whether one anna should be collected or 3 pies. Where are we rambling? I request the Chair to restrain the discussion.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ: തറിക്കത്തുകൊടുക്കുന്നത് പറമ്പുകളിലാണ്. അതില്ലാത്ത പറമ്പുകളില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: മിസ്റ്റർ മത്തായി വളരെ നന്ദിയുള്ളവനാണെങ്കിലും എല്ലാസമയത്തും അതേ നിലതന്നെ എടുക്കുവാൻ വളരെ നിഷ്പ്രഭർപ്പിച്ചാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ സെൻറിന് ഒരു എൻ വെച്ചിട്ടുള്ളത് വളരെ ന്യായമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): The amendment is a frivolous one.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I have not yet moved my amendment. Yet it is characterised as frivolous.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I raise a point of order. Now, my point is this. There is no motion before the House. My friend with all his Parliamentary experience could have moved the amendment, asked for the information which he wants to know and after getting the information withdraw. Now, we are nowhere. There is no motion before the House.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ഈ ഒരു തീർച്ചയാക്കിയത് വളരെ ന്യായമായിട്ടുണ്ട്. എത്രകാരണക്കൊണ്ടുനോക്കിയാലും സെൻറിന് ഒരു എൻ വെച്ചിട്ടുള്ളത് മൗഢപ്പാട്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ തറിക്കത്തുകാരനും ജന്മിക്കും സങ്കടപ്പെടാനില്ല.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): "Delete all the words in sub-clause (2) commencing with "one anna" and add instead "3 pies per cent of land comprised in his holding or the land revenue whichever is less".

ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റ് അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറൽ അവർകളും, മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യർ അവർകളും തന്ന വിശദീകരണം തീർച്ചയായും ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ ആവശ്യം നിയമത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ ദൃഢപര്യോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനും, അതിന്റെ അർത്ഥം ഇല്ലാതാക്കിത്തീർക്കാതിരിക്കുവാനായിട്ടാണ്. ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന തത്വം ഒരുതരം കടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കണമെന്നാണ്. അതുപോലെതന്നെ പ്രധാനമായ മറ്റൊരു തത്വം ഇന്നുള്ള പാട്ടം കൂടുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ഭാഗം തറിക്കത്തുകാരന് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. എത്രവിധത്തിലായാലും തറിക്കത്തുകാരൻ വെറുംപാട്ടക്കാരൻ എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പെടുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അയാളും വെറുംപാട്ടക്കാരനെപ്പോലെതന്നെ പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട ആളാണ്. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത് അയാൾ യാതൊരു പാട്ടവും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണ്. എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട തത്ത്വമംഗലം മെമ്പർ മിസ്റ്റർ രാമചന്ദ്രയ്യർ പറഞ്ഞത് ചിലർ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്; ചിലർ കൊടുക്കണമെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിലും കൊടുക്കാറില്ല; യഥാർത്ഥ തറിക്കത്തുകാരന് റജിസ്റ്റർ ആധാരമുണ്ട്; കോടതിയിൽ പോയാൽ പാട്ടജ്ജിറ്റുപ്രകാരം അയാൾ തറിക്കത്തുകാരനാകയില്ല; പാട്ടക്കാരനാകയേ ഉള്ളൂ എന്നാണ്. പിന്നെ ഒരു എൻ വെച്ചിട്ടുള്ളതിന് പറഞ്ഞ കാരണം നികുതി കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ജന്മിക്കുള്ളതുകൊണ്ടും, കടിയാനിൽനിന്നു ജന്മിക്കു ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആണെന്നാണ്. എന്നാൽ ഒരു സെൻറിന് വെക്കുന്നത് വളരെ അധികമാണെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതിൽ ഒരു തറിക്കത്തുകാരന് കൊടുക്കുന്നത് ൪ മുതൽ ൧൦ വരെ സെൻറാണ്. സെൻറ് ഒന്നിന് ഒരു അയാൾ കൊടുക്കണം. അത് അയാൾ കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടോ അതു പിരിക്കുവാനുള്ള മോഹം ജന്മിക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ എന്തായാലും മനഃപൂർവ്വമായി ആ വസ്തുവിലെ ആദായം മുഴുവൻ അനുഭവിക്കുന്നത് തറിക്കത്തുകാരനാണ്. സെൻറിന് ഒരു വീതം ൫ സെൻറുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ൫ റൂ. കൊടുക്കണം. ഡ്രൈ ലാണ്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽ നികുതി എങ്ങിനെയാണ്? വൃണ.യല്ലേ?

മിസ്റ്റർ എ. മാധവപ്രഭു: ചിറൂർ താലൂക്കിൽ മറ്റു താലൂക്കുകളെക്കാൾ ഇരട്ടിയാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള കാടുകളെ മുഴുവനും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു ബഹുമാന്യനായ മെമ്പർ അതിന്റെ നാലുതൂത്തുകളിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ പറയുവാൻ പാടുള്ളവെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ അഭിമാനം ഞാൻ കൊച്ചിരാജ്യത്തു പൊതുവെയുള്ള ജനങ്ങളെയെല്ലാം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിനിധിയാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം നിരന്തരമായ ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവരണമെന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: പറഞ്ഞാലും മനസ്സിലാക്കാത്ത ആളുകളോട് ഞാൻ ഇതിൽ കൂടുതൽ പറയുവാൻ ഒരുക്കമില്ല.

Deputy President: This Bill has already taken away one day of the non-official business.

Mr. V. J. Mathai (Planters): At this rate the non-official business will have to be taken up tomorrow.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ വടക്കഞ്ചേരി മെമ്പർക്ക് എന്താണ് ചിററുകാരെപ്പറ്റി പറയുവാൻ കാര്യമെന്നുള്ള നിലയിൽ നിരർത്ഥകമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ അതിനു മറുപടി പറയാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു യോഗിയോ മറ്റോ ആകണം. ആ നിലയിൽ ഞാൻ എത്തിട്ടില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ആകാൻ മോഹമുണ്ട്.

Deputy President: Most of the hon'ble members are contributing to prolong the discussion.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതുകൊണ്ട് ഞാനിവിടെ വിനീതമായിട്ട് പറയുന്നത് സെൻറ് ഒന്നിന് ഒരേ എന്തെ വെച്ചിട്ടുള്ളതു കൂടുതലാണെന്നാണ്. എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു നികുതിക്കു വേണ്ടിയാണ്. എന്റെ ഉപക്ഷേപത്തിൽ പറയുന്നത് സെൻറിനു നൂറ് വൈ പ്രകാരം കണക്കാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഇത് കൂടിയാണ് ഇന്നത്തെക്കാൾ കറേക്കൂടി ഇണമായിട്ടേ വരുകയുള്ളൂ. ഇത് ഈ കൌൺസിൽ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. തറിക്കത്തുകാരുള്ള ചിററു താലൂക്കിലെ മെമ്പർ ഇതു സ്വീകാര്യമാണെന്നു പറഞ്ഞതുമായാകൊണ്ട് തറിക്കത്തുകാർക്കു അധികം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന സങ്കടം തീർന്നിട്ടില്ല. അധികം കിട്ടുന്നത് എല്ലാവർക്കും വളരെ സന്തോഷമായിരിക്കും. എങ്കിലും കറേക്കൂടി ആലോചിച്ച് ഒരേ എന്നുള്ളതു നൂറ് വൈ ആക്കണമെന്നുള്ള എന്റെ ഉപക്ഷേപം ഈ സഭ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. C. K. Nayar (Nemmara): I second it.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തറിക്കത്തുകാരെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്നും, തറിക്കത്തുകാരന്റെ അവകാശബാധ്യതകൾ എന്താണെന്നും കൂടി നിയമയില്ലെന്ന് ആദ്യമായി മുഖവുരയിൽതന്നെ പ്രതിപാദിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ, ചിററുകാരുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നുള്ളവെന്നു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, ചിററു പട്ടണനിയോജകമണ്ഡലവും, ഗ്രാമീണനിയോജകമണ്ഡലവും, നെമ്മാറ നിയോജകമണ്ഡലവും ഈ നിയോജകമണ്ഡലമൊക്കെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നാലു മെമ്പർമാരുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ മിസ്റ്റർ രാമചന്ദ്രയർ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനു ശേഷം, സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം ഇന്നതാണെന്നു രേഖാമൂലം ബോധ്യപ്പെട്ടതിനുശേഷം, ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുവാനും അതിനുവേണ്ടി ഈ സഭയുടെ സമയം കളയുവാനും പുറപ്പെടുന്നതു കാണുമ്പോൾ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ ഭേദഗതികൾക്കും ഇങ്ങിനെ സംസാരിച്ചു സമയം ൧൫ മിനിട്ടു വീതം കളയുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഈ നിയമസഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണ് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നത്. എനിക്കും ൧൫ മിനിട്ടു സംസാരിക്കാനവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുവാനില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: On a point of information സെൻറിന് ഒരേ വീതം കൊടുത്താൽ തറിക്കത്തവകാശത്തിൽപെട്ട ഭൂമികളിലെ പട്ടിയിലും മാവിലും പനയിലും നിന്നുള്ള ആദായം ജനിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): I don't oppose the amendment. We leave it to the house to decide as to whether it should be one anna or 3 pies.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: എനിക്കു ഇനി ഇതിൽ പ്രസംഗിക്കാനൊന്നുമില്ല. ദയവായിട്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുവാൻ ഈ നിയമസഭ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ പിൻവലിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar (Chittur-Tattamangalam): With the permission of the Chair, I want to explain this. The Hon'ble member said in his speech that I was upholding the jennies. I owe a duty to inform the House that I represent both the interests and if any imputation is consciously made by the hon'ble member for Vadakkancheri, he should withdraw and he owes a duty to the House respectfully withdraw.

മിസ്റ്റർ. പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: ആദ്യം മിസ്റ്റർ. രാമചന്ദ്രയ്യരുടെ

Deputy President: One matter I want to bring to the notice of the House is this. We are discussing the merits of the section and not the merits of the Hon'ble members.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: എനിക്കു പറയാനുള്ള വിഷയം ഇതാണ്. ഒരു വായി ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുവാൻ സഭ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ പിൻവലിക്കുവാൻ എനിക്കു മോഹമുണ്ട്. ആ അനുവാദം കിട്ടണമെന്ന ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

Amendment, by leave, withdrawn

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): Add the following at the end of sub-clause (2). "In order to be entitled to the full rights of a verumpattamdar under this Act".

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: സെൻറിന് ഒരേ പാട്ടം കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പുതിയ പന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്ന് അനുഭവമെടുക്കുവാൻ ജന്മിയെ കാശമുണ്ടായിരിക്കരുത്. ആ പാട്ടം ജന്മിക്കു ശരിക്കു കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ൧൦൦ സെൻറാണെങ്കിൽ സെൻറിന് ഒരേപ്രകാരം വരുന്ന ൧൦൦ അണക്കുള്ള പുതിയൊരു മറ്റൊരന്തെങ്കിലുമൊരു ജന്മി കൊണ്ടുപോകട്ടെ. അല്ലാതെ സാധുക്കളായ ഇവരുടെ പക്കൽനിന്ന് അണയും വാങ്ങും, അനുഭവവും കൊടുക്കണമെന്നവെച്ചാൽ വളരെ സങ്കടമാണ്.

Mr. K. Kunhirama Menon (Cheruthuruthi) I second it.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): We oppose it, because there is no necessity for such amendment, when the law says he shall have to pay this much and when he pays that, he must get the benefit of the law.

Amendment, by leave, withdrawn

Amendment No. 25, not moved

Clause 5 as amended put and carried

Amendment No. 26, not moved

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): The amendment is—"In clause 6 the words 'prior to the commencement of the Act' shall be deleted". It is a verbal amendment.

Amendment, put and carried

Clause 6 as amended, put and carried

Nos. 29 and 30, not moved

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): I move the amendment—"Insert the following as clause 8,—'Arrears of pattam due, if any, in respect of the holding of a verumpattamdar due on the 1st day of Chingam 1118 may be paid in 6 equal half-yearly instalments the 1st instalment falling due by the end of the six months after the coming into force of this Act'."

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: സർ, എന്റെ ഭേദഗതി വെറുപാട്ടക്കുടിയാന്മാർ കൊടുത്ത തീക്കുടിയാനുള്ള പാട്ടബാക്കി മുഴുവൻ ആറു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നിച്ചു കൊടുത്തു തീർത്തില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ഥിരാവകാശം ഇല്ലാതാകുമെന്നുള്ളതു ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. കാഷികാശാസനിയമം മൂലമൊരു മാസ നിയമങ്ങൾ മൂലമൊരു എന്തെങ്കിലും ഗുണങ്ങൾ കുടിയാനുള്ളതായിരുന്നാലും ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നാൽ ൧൧൧൮ വരെയുള്ള പാട്ടബാക്കി ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തു തീക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അത്തരം പത്തു പത്തു കൊല്ലത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനംമൂലം വിഷമിച്ചിട്ടുള്ള കുടിയാന് ഈ നിയമം പാസ്സായാൽ ഉള്ള ഗുണവും കൂടി തടുപ്പുവാൻ കാരണമാകും. അത് കറേജ് കറേജ് യായായി വലത്തു കൈകൊണ്ടു കൊടുത്തു ഇടത്തു കൈകൊണ്ടു എടുത്തുകൊടുക്കുന്നതുപോലെയാകും. ഈ ബില്ലിന്റെ പൊതുവെയുള്ള നില നോക്കുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിന് ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ധാർമികശക്തിയോടുകൂടി കുടിയാന് പാട്ടുള്ളിടത്തോളം ഗുണം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്.

ആറു മാസത്തിനകം കൊടുത്തു തീക്കാതെയിരിക്കുന്ന ഓരോ കുടിയാനേയും കൊടുത്തു തീക്കുവാൻ ഉത്തരവ് എറിലൊന്നിനുവേണ്ടി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ആറു ഉറപ്പിക കൊടുത്തു തീക്കുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ

നിയമം നടപ്പിലായാൽ ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ ആറിലൊന്നുവീതം കൊടുത്തു തീർക്കാൻ ഉള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം. ഈ സംഗതിക്ക് എന്റെ നൂറ്-മാത്തെ ഭേദഗതിയും യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സഭ ഈ ഭേദഗതിയെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാനുപദേശിക്കുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I second the motion. This is really a motion beneficial to the tenant. This has become all the more important because of the amendment 17 which has been passed by the House. I will take only two minutes. According to the present arrangement, in the Cochin-Kanayannur Taluk, they have to pay pattam about four times, year. Then the whole of the arrears they have to pay as fixed. My friend's suggestion is that the whole may be paid in three years. I think it is a reasonable proposal in view of the amendment passed today. If it is accepted certainly it will have to be amended.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, I may be allowed to move amendment No. 51 standing in my name along with this.

Deputy President: Let us consider that separately.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): I oppose it. Three years will be necessary to pay up the arrears if we accede to this amendment. Whatever be the amount of arrears, whether it be one month, ten months or ten years, the amount is to be paid in three years, according to the amendment. Apart from that we have got in Section 81 (d) a proviso which relates to the payment of these arrears. "Provided that a verumpattamdar whose arrears of pattam has been scaled down under Section 16 of the Cochin Agriculturists' Relief Act, 18 of 1114, shall be liable to be evicted on this ground only if the arrears are not paid on or before the dates fixed for the payment of each instalment by the Cochin Agriculturists' Relief Act, 18 of 1114, as modified by Proclamation 3 of 1117."

According to the Proclamation time has been extended for the payment of michavaram and pattam up to the end of 1120. As matters stand now, there is no necessity for extending the period by which the amount has to be paid. All of us know that the prices of agricultural commodity have gone up. No hardship will be caused even if the instalment system is not accepted. I think it is in the interest of all concerned not to make any amendment. It will be unnecessary to extend the period.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): I do not make any lengthy speech. I do not think the member for land-lords and the member for Cheruthuruthi will agree with me.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: മതുകാരായ ജനികളും, ഗവണ്മെന്റും സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. ഏതായാലും ഞാൻ ഇതു പ്രസ്തുത ചെയ്യണമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു.

Amendment put and lost

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): Poll, Sir.

Ayes

1. Mrs. Joshua
2. Mr. A. V. Moothedan
3. Mr. Ephraim Ouseph
4. Mr. M. K. Devassy
5. Mr. K. R. Ramakrishnan
6. Mr. Kunjirama Menon
7. Mr. C. V. Iyyu
8. Mr. P. Kumaran Ezhuthassan
9. Mr. K. Narayana Menon
10. Mr. K. S. Panicker
11. Mr. K. M. Ibrahim
12. Mr. K. T. Achyuten
13. Mr. B. M. Peter
14. Mr. K. R. Achyutan
15. Mr. P. P. Devassy
16. Mr. N. Subbarayan Chettiar
17. Mr. C. K. S. Moni

Noes

1. Mr. A. Eachara Menon
2. Mr. T. A. Ramachandra Ayyar
3. Mr. V. K. Bhaskara Menon
4. Mr. K. Ashtamoorthi Nambooripad
5. Mr. C. N. Ittiravi Nambooripad
6. Mr. T. S. Ramachandra Ayyar
7. Mr. N. Govinda Pai
8. Mr. V. K. Kutty
9. Mr. P. V. Raphael
10. Mr. V. K. Aravindaksha Menon
11. Rao Sahib I. N. Menon
12. Rama Varmha Tampuran
13. Mr. A. Madhava Prabhu
14. Mr. M. M. Paul
15. Mr. C. J. Mathew
16. Mr. T. Narayana Menon
17. Parambi Lonappan
18. Rao Sahib Dr. T. Verghese
19. Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur
20. Mr. M. Sivarama Menon

Amendment 32

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I beg to move that in sub-clause (c) of clause 8 (1), after the figure 6 delete all the words and figures and add the words "before the last day of Karkadagam each year." What I suggest is according to the practice prevailing in this country pattam payments in almost all cases of agricultural tenure are made on the 30th day of Kanni and Makaram in the case of paddy fields and in the case of cocoanuts six months from 30th Vrischigam up to the end of Medam. The last day for payment will be 30th Medam. There will be four months more instead of three months. It will be easy for the people to understand that the year ends and at the end of the year, people will usually settle their accounts. It will be easier to fix the period like that. What I am asking is only a small verbal alteration, I request the House to consider this request.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I have got very great pleasure to second the motion tabled by my friend the Hon'ble Member for Chalakkudi. What is wanted is that the time for payment must be extended to the last day of Karkadagam. It is a privilege which is being enjoyed by many tenants under very many jenmi. The year's dues are being allowed to be paid even without interest by the last day of Karkadagam when alone they close the accounts for the year. Even those jenmis whom I do not put in the category of first class jenmis, but only as second class jenmis, even they allow the tenants as a matter of practice whatever be the term contained for payment. That is the practice that we get, I cannot say invariably, but in most cases. The object of the amendment is only that and the benefit of that may kindly be extended to all the tenants.

Mr. A. Madhava Prabhu (Dewan Peishkar): I oppose this. Before the next cultivating season, jenmis must be in a position to get back the land. The object of extending the period till the end of the year will be to allow him to take another year's produce without having to pay anything for the previous year. If he happens to be a pauper, he gets the benefit of two years' cultivation without having to pay anything to the landlord. Within three months, he must be in a position to pay because it is from the crop that he has to pay. If he takes the crop, from that, he can pay the landlord's share as pattam. Why does he want even three months? The period fixed in the document is such as to enable him to convert it into money or being reduced to a condition fit for payment to the jenmi. If he is not in a position to do that, as per the contract, sometime after the harvest, we give him three months' time. If that is not enough, it leads to this. In effect and in practice, the landlord will have to wait for another harvest, for payment. After giving the tenant permanency of tenure, we do not think it is necessary that we should make the landlord lose more.

Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Mukundapuram): On a point of information.

ഒരുപ്രകാരം നിലമായിരിക്കുകയും അതിലെ വിളവു നശിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഈ മൂന്നു മാസത്തിനകം കൊടുത്തു തീർക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൊല്ലാവസാനത്തിൽ കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാകുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണു വിരോധം?

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: വിളവു നശിച്ചാൽ ഒന്നും കൊടുക്കണ്ടാ. അത്രത്തോളമുള്ള കരുതൽ ഈ ബില്ലിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുപ്രകാരമാകുമ്പോൾ നാലഞ്ചു ഗഡു വകുപ്പായിട്ടു കൊടുത്താൽ മതി. കൊല്ലാവസാനത്തിലാകുമ്പോൾ ഒരുമിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടു വരും. ഇന്നുയിന്ന ഗഡുവകുപ്പിൽ കൊടുക്കുവാനുള്ളതു കൊടുക്കണ്ടാ, അവസാനം എല്ലാം കൂടി കർക്കടകം ൩ ൦-ാം-നു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊടുക്കാതെ കഴിക്കുവാൻവേണ്ടി കർക്കടകം ൩ ൦-ാം-നു ആകുന്നതുവരെ നോക്കിയിരിക്കും. മാത്രമല്ല അപ്പോഴപ്പോൾ കൊടുക്കുവാനുള്ളതു പിന്നീട് ഒന്നിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചാലും കയ്യിലുള്ളതു ചിലവായി പോകുകയും ചെയ്യും.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സാധാരണയായിട്ട് കൊല്ലാവസാനത്തിലാണ് ഒല്ലോ കണക്കു തീക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: ഗഡുവനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു കണക്കു തീർക്കല്ല. കൊല്ലാവസാനത്തിലാണ് കണക്കു തീർക്കേണ്ടതെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണ്. പക്ഷെ കൊല്ലാവസാനമാകുമ്പോൾ കണക്കു തീർക്കാൻ കയ്യിലൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. അതിനിടയാകാത്ത വിധത്തിലാണ് ബില്ലിൽ ഈ പ്രൊവിഷൻ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): It is very very surprising to find the Government opposing this motion. It was a very verbal amendment. The Revenue Member stated that if

my amendment is accepted, tenants will take the produce of last year. That is an entirely mistaken notion. I take it for granted that according to the Tenancy Act the last date for payment of Pattam is 30th Kumbham. According to the Bill three months' time more is given and we reach 30th of Edavam. The Revenue Member's argument is, he will take the produce. According to the Tenancy Act, if a person makes default, there is the Court of Law to recover the amount. The jenmi will have no money to file the suit. Therefore what I say is that apprehension is entirely mistaken, because there is no statutory remedy. The landlord cannot take the property; regular suit for eviction is necessary. I ask only for four months. I think the Chief Secretary will consider the matter and give necessary advice.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): He has the benefit from the share of the crop he has taken.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): If it is a one crop land, after the first crop, he might cultivate tapioca according to the Government scheme. I am speaking from actual experience of what is happening in our places. Why can't they pay pattam? If the Government is unwilling to accept this, I press for a division.

Amendment put and lost.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Poll, Sir.

Ayes	Noes
1. Mr. A. V. Moothedan	1. Mr. A. Eachara Menon
2. „ V. J. Mathai	2. „ T. S. Ramachandra Ayyar
3. Ephraim Ouseph	3. „ T. A. Ramachandra Ayyar
4. Mr. M. K. Devassy	4. „ V. K. Bhaskara Menon
5. „ C. V. Iyyu	5. „ K. Ashtamoorthi Namburipad
6. „ M. Krishna Menon	6. „ C. N. Ittiravi Namburipad
7. „ P. Kumaran Ezhuthassan	7. „ N. Govinda Pai
8. „ K. R. Achyutan	8. „ V. K. Kutty
9. „ K. T. Achyutan	9. „ P. K. Krishnan
10. „ K. S. Panikker	10. „ P. V. Raphael
11. „ B. M. Peter	11. „ V. K. Aravindaksha Menon
12. „ Subbarayan Chettiar	12. Rao Sahib I. N. Menon
13. „ P. P. Devassy	13. Rama Varmha Tampuran
14. „ C. K. S. Moni	14. Mr. A. Madhava Prabhu
	15. „ M. M. Paul
	16. „ C. J. Mathew
	17. „ T. Narayana Menon
	18. „ Parambi Lonappan
	19. Rao Sahib Dr. T. Verghese
	20. Khan Sahib Y. Muhamad Roshan Sahib Bahadur
	21. Mr. M. Sivarama Menon

Amendment No. 33

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Before moving my amendment. I want an information from the Treasury Bench whether my amendment relates to sub-clause (3) I want to know whether Government could not find its way to drop the word "entire."

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): That is only to prevent the argument of part payment.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Nothing is lost by dropping the word "entire."

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): It may be possibly construed like that.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Will any unhappy consequence follow if the word "entire" is dropped?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): Yes, though not unhappy.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): What is the harm in keeping it there.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): It is unhappy.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): This section does not state that the pattam has been scaled down. The section does not say that the pattam is only so much and not the pattam contracted for in the original tenancy.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am speaking of pattam chits.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): That does not militate against the sense of the clause.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ: (entire) എന്റെയർ എന്ന പദത്തെ മഴവരം എന്നല്ല അർത്ഥം? ഡ്യൂ ഡേററിന് കൊടുക്കണമെന്ന പദത്തെ അത് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകും. ഡ്യൂ ഡേററിന് കൊടുക്കേണ്ടതു മഴവരം കൊടുക്കുക എന്ന പദത്തെ അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട തീയതിക്ക് കൊടുക്കാത്താൽ മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ വ്യവഹാരപ്പെടാമെന്നാണ് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ എന്റെയർ എന്ന വാക്ക് എടുത്തുകളയണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ന ഓ പാ നെല്ലു കന്നി ന ഓ-ാം തീയതിക്ക് കൊടുക്കണമെന്നുള്ളത് തുലാം, വൃശ്ചികം, ധനു ഈ മൂന്നു മാസങ്ങളായിട്ടു കൊടുക്കണം. ഇതുപ്രകാരം ന ഓ പറയും ഡ്യൂ ഡേററിൽ കൊടുക്കണമെന്നോ വിചാരിക്കാൻ സ്പായമുള്ളു. ഞാൻ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): The word "entire" is dropped.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am not moving amendment 33.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Is the Government supporting my amendment?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): No.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): If the Government is not supporting my amendment, I am not moving any of my amendments, as a protest.

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): I move Amendment No. 36. It runs as follows.—"In Sub-clause (d) for the figure "1117" substitute the figure "1118". This Bill was drafted in 1117. Hence the amendment."

Amendment, put and carried

Amendments Nos. 37 to 41, not moved

Mr. M. K. Devassy (Adur): (Amendment No. 42) I move — Add "at the end of the Agricultural year," between the words "that" and the word "lessor," in clause 1 (f).

Mr. V. J. Mathai (Planters): I second it.

Amendment, put and carried

Amendment No. 43

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): In sub-clause (f) for the word "lessor," the words "jenmi or any intermediate landlord" shall be substituted.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): I second it.

Amendment put and carried

Mr. M. K. Devassy (Adur): I move amendment No. 44. Substitute the words "Residential quarters" for the use of "himself or" for the words "purposes for himself or for" in clause 81 (f).

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): I second it.

Amendments 45 and 46 not moved

The House rose for the day at 5 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA

Secretary to the Council